

Wiktor Jacaszek

Współpraca Konina za wschodnią granicą

Publikacja powstała w oparciu o pracę licencjacką pt.:
„Współpraca miast partnerskich na przykładzie współpracy
wschodniej miasta Konina” napisaną na Wydziale Nauk
Politycznych i Dziennikarstwa Uniwersytetu im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu na kierunku Stosunki Międzynarodowe
pod kierunkiem prof. dr. hab. Bogdana Koszela

Wszelkie prawa zastrzeżone. Każda reprodukcja lub adaptacja
całości bądź części niniejszej publikacji, niezależnie od
zastosowań techniki reprodukcji, wymaga pisemnej zgody
autorów i wydawcy.

Korekta:

Julia Wilczek

Redakcja i projekt okładki:

Wiktor Jacaszek

Wydawca:

Stowarzyszenie Współpracy Polska-Wschód

ISBN 978-83-63554-48-4

Spis treści

WSTĘP	7
ROZDZIAŁ I	11
IDEA MIAST PARTNERSKICH.....	11
1. Początki i rozwój partnerstwa miast w Europie ...	11
2. Recepja koncepcji miast partnerskich w Polsce..	20
ROZDZIAŁ II.....	30
RELACJE BILATERALNE KONIN – BRIAŃSK	30
1. Historia kontaktów.....	30
2. Umowy między miastami.....	35
3. Formy partnerstwa	39
ROZDZIAŁ III	48
KOOPERACJA KONINA Z CZERNIOWCAMI.....	48
1. Nawiązanie stosunków	48
2. Zobowiązania partnerskie.....	52
3. Kształt współpracy	56
ZAKOŃCZENIE	66
BIBLIOGRAFIA	105
ANEKS	112
GALERIA WYDARZEŃ.....	137

Współpraca z miastami partnerskimi stanowi ważną dziedzinę działań samorządu Konina. Dotychczas podpisano umowy partnerskie z piętnastoma miastami, w tym z siedmioma zza wschodniej granicy: Czerniowcami w 1994 r., Briańskiem w 1995 r., Akmene w 1999 r., Dobeles w 2001 r., Ungieni w 2003 r., Rzeczą w 2009 r., Joniskis w 2018 r.

Głównym celem umów partnerskich zawieranych przez nasze samorządy jest rozwój gospodarczy. Równie ważna jest współpraca w obszarach kultury i sportu oraz wymiany młodzieży. Co roku do miast partnerskich wyjeżdża kilkadziesiąt osób. Procentuje to chociażby zmianą postaw społecznych w stosunku do odmiennych kultur i narodowości. Partnerstwo zakłada również rozwój w sferach: edukacji, ochrony środowiska, promocji miast czy turystyki.

Realizacja obszarów współpracy przyczynia się do jeszcze lepszego rozwoju naszych miast. Każda wymiana doświadczeń i dobrych praktyk w zakresie zarządzania miastem wpływa na jakość życia mieszkańców oraz służy rozwojowi gospodarczemu. Nasza współpraca, oprócz działań zawartych w umowie, to także wymiana doświadczeń na temat takich zagadnień jak gospodarka czy polityka społeczna.

Warto podkreślić, że kontakty międzynarodowe mają dłuższą historię niż formalne umowy samorządowe. Każdego roku

mieszkańcy naszych miast uczestniczą w ważnych dla lokalnych społeczności wydarzeniach. Jesteśmy otwarci na każdą współpracę, szczególnie gospodarczą, społeczną, kulturalną między naszymi miastami. Nie ma wątpliwości, że mieszkańcy Konina są gotowi rozwijać partnerstwo, aby wypełnić je jakościowo nową treścią. Przyjaźń i interakcja między miastami partnerskimi i Koninem będą niezmiennie się poszerzały o nowe projekty i wspólne przedsięwzięcia.

Piotr Korytkowski
Prezydent Miasta Konina

Wstęp

Relacje Polski z jej wschodnimi sąsiadami odgrywają ogromną rolę nie tylko dla funkcjonowania państwa, ale również dla jego obywateli. Wiążą się z nimi tak istotne kwestie jak przepływ ludności, bezpieczeństwo energetyczne czy rozwój gospodarczy. Istnieje również zagadnienie świadomości i tożsamości historycznej, narodowej oraz kulturowej. Ta płaszczyzna jest szczególnie skomplikowanym problemem, ponieważ taka tożsamość nie jest w stanie budować się z pominięciem państw za wschodnią granicą. Zbyt wiele jest wspólnych momentów w przeszłości tych państw, by mogły się w tej kwestii pominąć. Jednocześnie trudno ją wspólnie tworzyć z powodu wymiaru tych relacji, w których wiele jest poczucia krzywdy, która nie została w pełni przepracowana. Dotyczy to zarówno władz państwowych, jak i samych obywateli. Ze strony władz przykładem takiego stanu rzeczy mogą być wypowiedzi Władimira Putina z początku roku 2020, a także wyburzanie za wiedzą władz polskich pomników upamiętniających braterstwo broni między żołnierzami polskimi i radzieckimi. Jak dowodzą badania Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia, na płaszczyźnie obywatelskiej, zaufanie do Rosjan jest obecnie najniższe ze wszystkich państw sąsiadujących. Podobne problemy generuje również wzajemne postrzeganie historii pomiędzy innymi sąsiadami, a wśród nich wymienić można Litwinów,

Ukraińców czy Białorusinów. Konflikty nie mają tu tak stałego i wyraźnego wymiaru jak w przypadku Rosji jednak niezaprzeczalnie wpływają na całokształt relacji. Zaszłości historyczne, a w szczególności te, które mają swoje źródło po 1918 roku oraz te po II wojnie światowej, utrudniają porozumienie w wielu sytuacjach.

Do rozwiązywania tak złożonych problemów potrzebne jest zaufanie; stabilne, wspólne platformy budowania i rozszerzania porozumienia oraz kontakt umożliwiający zrozumienie nie tylko samych zagadnień, ale też tego, jak te zagadnienia rozumie druga strona. Budowanie takich platform jest trudne na poziomie administracji państwowej w momencie, w którym brakuje woli obywateli. Może nawet pojawiać się pokusa politycznego rozgrywania tych nieufności, która prowadzi do zaogniania istniejących już konfliktów kosztem możliwości ich rozwiązania.

Dlatego tak ważną rolę w budowaniu relacji międzynarodowych odgrywa samorząd, ponieważ to on ma możliwość umożliwić lub ułatwić współpracę obywateli pomimo narracji prowadzonych przez władze centralne. W ten sposób istnieje szansa na oddolny wpływ na zmianę tych narracji. Niestety, wschodnia współpraca samorządów na terenie Polski nie jest tak spopularyzowana jak współpraca z państwami za zachodnią granicą. Jest ona również w mniejszym stopniu opracowana naukowo.

Konin jest jednym z niewielu miast o bardzo rozbudowanej historii współpracy wschodniej, która jest żywa również obecnie. Dlatego jest interesującym przykładem do rozpoczęcia badań nad tymi relacjami. Celem tej pracy jest charakterystyka form działalności partnerskiej, jakie zostały wykorzystane na przestrzeni lat przez władze miasta Konina i jego obywateli. Autor stara się dokonać analizy płaszczyzn, na jakiej odbywała się współpraca oraz tego, jaki miała ona wymiar. Bada również historię rozpoczęcia partnerstwa z konkretnymi miastami, rzucając światło na pochodzenie tych relacji, w celu pełniejszego ich zrozumienia.

Do celów szczegółowych tej pracy zalicza się analiza historii relacji partnerskich Konina z położonym w Federacji Rosyjskiej Briańskiem, stolicą ukraińskiej Bukowiny – Czerniowcami, litewskimi miastami Akmiany i Joniszki, łotewskim Dobele oraz białoruską Rzeczą. Istotna jest również charakterystyka przedsięwzięć realizujących partnerstwo miast, polegająca na dostrzeżeniu przestrzeni publicznych, w których się one odbywają oraz jak oddziałują na przestrzeń lokalną. Aby w pełni zagłębić się nad tymi celami, konieczna będzie również analiza szerszego kontekstu tych relacji, czyli drogi, jaką sama idea współpracy miast przebyła do dnia dzisiejszego oraz jakie perspektywy na przyszłość widoczne są obecnie. W ten sposób możliwe będzie również porównanie obecnego wymiaru

wschodniej polityki Konina z funkcjonującymi trendami dotyczącymi tej idei. Do osiągnięcia tych celów wykorzystane zostały takie metody badawcze jak metoda historyczna umożliwiająca badanie początków relacji, metoda analizy źródłowej, pozwalająca na przyjrzenie się krytycznie podstawom związanej współpracy oraz metoda porównawcza, rzucająca światło na podobieństwa i różnice wybranych form współpracy, ich przyczyny, a także konsekwencje.

Literatura wykorzystana do napisania tej pracy jest zdecydowanie różnorodna. Wielość różnych form wynika z konieczności stworzonej przez niską dostępność obszerniejszych prac naukowych, dotyczących wschodniego partnerstwa miast. Z tego powodu przydatne okazały się umowy podpisywane przez miasto jak i przez instytucje działające na terenie Konina, opracowania dotyczące historii miast partnerskich oraz relacje mediów lokalnych i organizacji pozarządowych, traktujące o wydarzeniach związanych ze współpracą. Istotne były również rozmowy z szefami miast i realizatorami porozumień.

Rozdział I

Idea miast partnerskich

1. Początki i rozwój partnerstwa miast w Europie

Współpraca miast partnerskich, nazywanych też bliźniaczymi czy siostrzanymi znana też jako *twinning* nie ma sztywnej definicji ani prawnej, ani nawet kulturowej. Istnieją spory co do tego, jak taka definicja mogłaby wyglądać. Jedną propozycją zakłada, że jako *twinning* określić możemy jedną z możliwych form współpracy międzynarodowej na poziomie lokalnym. Forma ta, przy przyjęciu takiego podejścia, miałaby być charakteryzowana przez podpisane porozumienia o współpracy partnerskiej, permanentność kooperacji oraz oficjalne rozpoznanie istnienia takich relacji przez władze lokalne¹. Taka definicja posiada pewną użyteczność, ponieważ umożliwia rozróżnienie, która współpraca miast jest bliźniacza, a która do takiej grupy relacji zaliczyć się nie może. Podejście takie wynika z próby usystematyzowania tej przestrzeni współpracy przez organizacje takie jak Rada Gmin i Regionów Europejskich, Union Internationale des Maires czy Rada Europejska². W rzeczywistości jednak tak postawione granice

¹ N. Clarke *Town Twinning in Britain Since 1945: Summary of Findings* Southampton 2009, s. 1.

² Tamże s. 2.

mogą wykluczać wiele historycznych przejawów kooperacji, które, działając w bardzo podobny sposób, nie spełniały tych formalnych przesłanek. Problemem innego podejścia do próby zdefiniowania twinningu – podejścia historycznego – jest z kolei brak granic. Ciężko rozróżnić współpracę miast siostrzanych od jakiegokolwiek innej współpracy na lokalnym poziomie. Podejście takie pozwala jednak na głębsze zrozumienie współpracy, jej źródeł oraz, w niektórych przypadkach, przyczyn późniejszego podpisania umów o współpracy.

Relacje między miastami były podwaliną pod tworzenie się tożsamości lokalnych w tym i narodowych. Świadomość istnienia innych społeczności w formach miast była heglowskim *konstruktywnym innym*, pozwalającym na rozwój własnej tożsamości przez możliwość porównania z czymś, co tym własnym nie jest. Jednak wspólne wartości oraz potencjalne korzyści, które mogła przynieść współpraca prowadziły do tworzenia narracji zacierających te różnice lub znajdujących inne grupy, które jako punkt porównania sprawiały, że te rozbieżności nie wydawały się aż tak duże. Początków takich relacji możemy doszukiwać się w związkach miast greckich³, których początkowo spontaniczne relacje w sytuacji zagrożeń uznawanych za wspólne, zaczęły się zacieśniać. Później miasta współpracowały wewnątrz

³ E. Kalitta *Rola miast partnerskich w budowaniu przyjaźni między narodami. Przykład Chojnic* Samorząd Terytorialny 12/2008 s.52.

większych organizmów społecznych, jakimi są państwa. Jednak relacje przecinające granice państw nie ustawały. O wiele późniejsza współpraca miast w formie hanz ośrodków handlowych, takich jak Lubeka, Elbląg, Hamburg, Brugia, Londyn czy Gdańsk, była już formą współpracy, skierowaną w największej mierze na korzyści gospodarcze⁴, w które często wymierzone są współczesne formy kooperacji.

Jednak kulturowa i tożsamościowa forma współpracy była kultywowana jeszcze przed zawiązywaniem się hanz, czego przykładem są relacje między Le Mans we Francji i Paderborn w Niemczech, których początek datowany jest na rok 836. Rozpoczęcie tych relacji było związane z przekazaniem relikwii św. Liboriusza. W roku 1967 miejscowości oficjalnie zostały miastami partnerskimi⁵. Współpraca trwa jednak do dziś, co pokazuje że wspólne elementy kulturowe mogą być podwaliną dla dalszych relacji na innych płaszczyznach.

Forma współpracy miast partnerskich bliższa kształtowi, jaki możemy obserwować obecnie, zaczęła się konstituować po zakończeniu I wojny światowej. Programy wiązały miasta północnej Francji z miastami południowej Anglii i miały na celu zwiększenie współpracy między narodami⁶. Większy kontakt, jaki

⁴ Tamże.

⁵ Ch. Stephen, *Joint Report by Inverness City Manager and Chairman, The City of Inverness Town Twinning Committee*, Inverness 2008 s.1.

⁶ E. Kalitta *Rola miast...* dz. cyt. s. 52.

zapewniać miały relacje partnerskie miast, w założeniu tworzył podwaliny pod pogłębioną współpracę na poziomie całych państw.

Kolejny krok w rozwoju koncepcji miast partnerskich był ponownie związany z ogólnoświatową tragedią, jaką była druga wojna światowa, tym razem jednak projekty obejmowały nie tylko miasta z państw sojusznich podczas trwania wojny. Współpraca pomiędzy byłymi wrogimi państwami, a także współpraca przecinająca żelazną kurtynę miała na celu zapewnić stabilność powojennego ładu. Na podobnych przesłankach opierała się współpraca w ramach wspólnot europejskich. Rosnąca liczba wielopłaszczyznowych powiązań m.in. ekonomicznych, społecznych, kulturowych, miała zmniejszyć prawdopodobieństwo powtórzenia się tak ogromnego konfliktu. Współpraca miast partnerskich czy bliźniaczych była przedłużeniem tej koncepcji, ponieważ dostrzeżono rolę, jaką mogą odegrać społeczności lokalne. Ich unikalna rola wynika z tego, że nie są uwikłane w „wielką politykę”⁷ przez co mimo, iż same relacje mogą pogłębiać się szybciej lub wolniej, to labilność tego wzrostu jest mniejsza, ponieważ przestaje być bezpośrednio zależna od doraźnych interesów i podyktowanych nimi narracji politycznych.

⁷ K. Hałas, A. Porawski *Twinning - współpraca miast bliźniaczych*, Warszawa 2003 s. 5.

W historii możemy znaleźć przykłady programów, które pomagały w nawiązaniu obywatelom kontaktów wewnątrz przeciwnych bloków. Przykładem realizacji takiej wizji współpracy są miasta Coventry w Wielkiej Brytanii, Drezno w Niemieckiej Republice Demokratycznej i Stalingrad w ZSSR. Na szansę rozpoczęcia się tej relacji mógł wpłynąć fakt, że sam powojenny układ sił nie był jeszcze tak pewny, ponieważ wojna daleka była od rozstrzygnięcia. Idea kooperacji zrodziła się w Coventry w 1940 r. wokół narracji wynikającej z niedawno doznanych krzywd. Każde z trzech wspomnianych miast zostało dotkliwie zbombardowane podczas wojny, przez co kolejnym wspólnym doświadczeniem tych społeczności była konieczność odbudowy oraz pogodzenia się ze stratami, jakie przyniosły działania wojenne⁸. Współpraca ze Stalingradem rozpoczęła się w 1942 r., a pomoc ta miała wymiar głównie materialny; przekazywane były obrusy, traktory, a nawet przenośne rentgeny. W 1944 r. współpraca została potwierdzona przez formalne utworzenie „więzi przyjaźni” między miastami. Współpraca przetrwała cały okres zimnej wojny, nawet w jej najbardziej zaostrzonych momentach, kiedy Leonid Breżniew zwiększał wydatki na armię a Margaret Thatcher przesuwała brytyjską optykę polityczną na prawo, burmistrz Coventry sadził drzewo

⁸ M. Griffin, *What is the point of Coventry's twin towns?*, Coventry Telegraph <https://www.coventrytelegraph.net/news/coventry-news/volgograd-stalingrad-coventry-twin-3038605> (dostęp: 18.04.2021r.).

w braterskim mieścieo zmienionej już nazwie na Wołgograd, w Parku Pamięci⁹. Przykład tej współpracy dokładnie obrazuje jak w praktyce wyglądać mogą korzyści z zaangażowanej kooperacji na szczeblu lokalnym. Współpraca współcześnie ma już mniej materialny wymiar niż w trakcie wojny, ponieważ potrzeby pomocy są również mniejsze, jednak trwa nadal wymiar kulturowy, działa między innymi współpraca orkiestr obu miast.¹⁰

Miastami, które uznawane są za jedne z pierwszych, jakie nawiązały oficjalną bliźniaczą współpracę po wojnie było Montbelliard we Francji i niemiecki Ludwigsburg¹¹. Jest to przykład współpracy, która przecinała niedawną linię frontu, jednak w nowym powojennym układzie zimnowojennym, miasta te leżały już po jednej stronie. Taka kooperacja prowadziła więc do większej integracji oraz koherencji wewnątrz jednego bloku. Współpraca między Reading a Dusseldorfem również miała podobny wymiar. Rozpoczęła się w 1947 r., kiedy to wojska brytyjskie nadal stacjonowały na terenach Niemiec w ramach stref okupacyjnych. Burmistrzynie Reading, Phoebe Cusden, odpowiedziała na wezwanie Królewskiego Regimentu z Berkshire do pomocy mieszkańcom Drezna, z których wielu musiało

⁹ T. Baker *A tale of twin cities: how Coventry and Stalingrad invented the concept*, The Guardian <https://www.theguardian.com/cities/2016/mar/04/twin-cities-coventry-stalingrad-war> (dostęp: 18.04.2021r.).

¹⁰ Tamże.

¹¹ Twinning – współpraca miast bliźniaczych, UKIE 2005, s. 9.

mierzyć się z klęską głodu i bezdomności, będących oczywistym pokłosiem wojny¹².

Wzrost popularności takiej formy zbliżenia międzykulturowego, szczególnie wśród przedstawicieli i przedstawioelek miast oraz gmin niemieckich oraz francuskich, doprowadził do utworzenia w Genewie w 1951 roku Rady Gmin Europejskich (od 1984 r. Rada Gmin i Regionów Europejskich)¹³, której głównym celem była dalsza promocja współpracy partnerskiej¹⁴. Szybki wzrost liczby zawieranych w tej formie relacji oraz nacisk i fundusze, jakie Unia Europejska zainwestowała w promowanie idei miast partnerskich poprzez programy takie jak np. Europa dla obywateli, może być pewnym pośrednim wyznacznikiem jej skuteczności w wypełnianiu nadal centralnej dla tej organizacji misji, którą jest zapobieganie konfliktom na terenie Europy poprzez zwiększanie powiązań między państwami i narodami.

W tym obszarze również zwraca się uwagę na wartość miast partnerskich jako projektu, który łączy ze sobą społeczeństwa obywatelskie różnych państw członkowskich w sposób bezpośredni, z pominięciem, na ile jest to możliwe,

¹² *O Nas* Oficjalna strona Stowarzyszenia Reading Dusseldorf <http://reading-dusseldorf.org.uk/about> (dostęp: 18.04.2021).

¹³E. Kalitta, *Związki partnerskie jako forma współpracy jednostek samorządu terytorialnego w świetle prawa krajowego, unijnego i międzynarodowego*, *Ruch Prawniczy, Ekonomiczny i Socjologiczny* Tom 74 Nr 4 2012.

¹⁴ A. Nijander-Dudzińska *Kultura polityczna elit w miastach partnerskich pogranicza Polski, Słowacji, Węgier i Ukrainy: koncepcja badań*, *Politeja* 1(27)/2014 s.330.

władz centralnych. Platforma kooperacji, jaką przynosi twinning tworzy porozumienia nie tylko bezpośrednio pomiędzy miastami, które współpracują ze sobą, ale również pośrednio między partnerami swoich partnerów. W ten sposób powstają nie tylko pojedyncze nici współpracy, a całe ich sieci. Obecne programy partnerstwa promowane przez UE wspierają również tematyczną współpracę sieci miast. Jednostki terytorialne zachęcane są do współpracy z innymi, które zmagają się z podobnymi problemami, przez co może dochodzić do pogłębionej wymiany rozwiązań i spostrzeżeń ich dotyczących.¹⁵ Współpraca w ramach Rady Gmin i Regionów Europejskich ułatwia samym miastom zainteresowanym współpracą twinningową znalezienie potencjalnych partnerów. Rada ta również umożliwia jednostkom terytorialnym wpływ na legislaturę Unii Europejskiej¹⁶.

Mimo wspomnianych zasług idei współpracy miast partnerskich dla integracji społeczeństwa europejskiego, koncepcja ta zapracowała na pewną formę krytyki. W wielu miastach połączonych umowami współpracy partnerskiej, ta forma relacji zagranicznych kojarzy się nie z kontaktem z innymi kulturami, a wadą własnej kultury politycznej, pustymi obietnicami władz miejskich i wykorzystywaniem twinningu jako

¹⁵ *Sharing for tomorrow's Europe: Thematic networking of Twinned Towns* https://ec.europa.eu/citizenship/pdf/doc321_en.pdf (dostęp: 18.04.2021r.).

¹⁶ *Introducing CEMR* Oficjalna Strona Rady Gmin i Regionów Europejskich https://www.ccre.org/en/article/introducing_cemr (dostęp: 18.04.2021r.).

pretekstu dla przedstawicieli tych władz do podróży do daleko położonych miast, z którymi społeczności miejskiej nie łączy nic poza samą umową¹⁷. Inną motywacją do zawierania takich pustych relacji mógł być sam prestiż, jaki przynosi nawiązanie relacji oraz wpływ, jaki może mieć to na poparcie mieszkańców miasta, wobec władz, które podpisanie takiej umowy o współpracy zorganizowały. Niezależnie od przyczyn ich nawiązania, powstało wiele partnerstw nieprzynoszących pogłębionej integracji, świadomości kulturowej czy zwiększonej wymiany dóbr. Brak efektywności relacji doprowadził w latach 2009 - 2012 w miastach takich jak Bishop's Stortford czy Wallingford do popularyzacji sceptycznego podejścia do twinningu, które doprowadziło do zerwania relacji z miastem partnerskim¹⁸.

Obecne oblicze europejskiej współpracy siostrzanej miast to ponad 15 000 oficjalnych relacji skierowanych głównie na bezpośrednią współpracę obywateli która, przez budowanie więzi między nimi zwiększanie zrozumienia kulturowego, ma przybliżyć do siebie rejony położone w różnych częściach Europy. Wiele z kooperacji ma miejsce wewnątrz większych

¹⁷ V. Mamadouh, *Town twinning: Over the (ir)relevance of the paradiplomacy of European cities*, Amsterdam 2016 s. 339.

¹⁸ J. Kelly, *Why are towns un-twinning?* <https://www.bbc.com/news/magazine-16408111> (dostęp: 18.04.2021r.)

systemów takich jak INTERREG czy ESPON¹⁹. Programy te oraz systemy grantów mają na celu ułatwianie i propagowanie bliższej współpracy między społecznościami lokalnymi różnych obszarów Europy.

2. Recepcja koncepcji miast partnerskich w Polsce

W Polsce twinning jest bardzo popularną formą współpracy. W badaniu przeprowadzonym w 2017 r. w 105 małych miastach posiadających od 10 do 15 tysięcy mieszkańców, średnio każde posiadało 3 relacje partnerskie z innymi miastami. Jedynie 10 z badanych miast nie posiadało żadnej podpisanej umowy o partnerstwie z zagraniczną miejscowością²⁰. Pokazuje to, że nie tylko duże miejscowości, takie jak Kraków czy Warszawa, zainteresowane są współpracą. Idea partnerstwa miast rozwija się więc w Polsce zgodnie z założeniami oddolnego kontaktu społeczeństw państw europejskich. Przyczyną takiego zaangażowania w projekt miast partnerskich przez polskie samorządy są z pewnością w pewnej mierze dotacje zapewniane przez Unię, ale też możliwość wymiany doświadczeń czy to przez samą administrację czy to przez zainteresowanych obywateli. Najczęściej współpracują miasta przygraniczne zachodniej części

¹⁹ A. Płoszaj, *Two Faces of Territorial Cooperation in Europe: Twinning Cities and European Territorial Cooperation Programmes*, Warszawa 2013.

²⁰ L. Dąbrowski, S. Środa-Murawska, P. Smoliński *Współpraca partnerska wybranych małych miast w Polsce*, Toruń 2019 s. 40.

kraju. Nic więc dziwnego, że państwem, z którym najwięcej umów zostało podpisanych są Niemcy²¹. Współpraca odbywa się na wielu płaszczyznach, obecnie coraz częściej wykorzystywana jest nowoczesna forma twinningu, która skupia się w większej mierze na współpracy w celu rozwoju gospodarczego, jednak nadal popularna jest forma bardziej tradycyjna, związana z wymianą kulturową. W badaniu przeprowadzonym na wybranych małych miastach, analiza umów o współpracy wskazała, że najczęściej pojawiającą się w nich płaszczyzną współpracy była współpraca gospodarcza, zaraz za nią plasowały się kultura oraz turystyka.

Warszawa jako stolica kraju posiada umowy z 23 miastami zlokalizowanymi w większości w Europie, tu wymienić można między innymi Berlin, Budapeszt czy Hagę, ale również z bardziej odległymi miastami takimi jak Tel-Awiv, Seul czy Rio de Janeiro. Głębokość i zakres współpracy są różne w zależności od miasta. Współpraca z Berlinem opiera się na trzech podstawowych umowach: Umowie o przyjaźni i współpracy, porozumieniu ramowym oraz porozumieniu o współpracy w dziedzinie komunikacji. Płaszczyzny współpracy wynikające z tych umów dotyczą takich kwestii jak planowanie przestrzenne miast, ochrona środowiska czy ochrona dziedzictwa kulturowego.

²¹ *O partnerstwach* Interaktywna mapa polsko-niemieckich partnerstw samorządowych http://miasto.lh.pl/twinning/mapa/pl/o_partnerstwach.html (dostęp: 18.04.2021r.).

Duży nacisk położony jest na współpracę w dziedzinie komunikacji w szczególności miejskiej, ale również dużą rolę odgrywają wspólne interesy związane z połączeniem Paryż-Berlin-Warszawa-Moskwa. Szeroką współpracą jest objęta również stolica Ukrainy, Kijów. Tu podstawą współpracy również są trzy umowy: umowa o przyjaźni i współpracy, memorandum w sprawie zacieśniania współpracy oraz deklaracja o powołaniu wspólnej grupy roboczej, składającej się z członków Rady Warszawy i Kijowa. Tu większy nacisk w umowach został położony na współpracę w dziedzinie kultury oraz sportu, a także poszerzania wiedzy o mieście partnerze, jednak nadal pojawiają się wątki związane z gospodarką wymianą doświadczeń pracowników administracji publicznej.

Warta odnotowania jako przykład współczesnej współpracy partnerskiej miast jest działalność międzynarodowa Krakowa. Współpracą objęte jest dwadzieścia miast, a najdalej z nich położonym jest historyczna stolica Peru – Cuzco. Współpraca z tym miastem została zawiązana w 1989 na podstawie deklaracji braterstwa jednak nie doprowadziła do zacieśnienia się relacji wzajemnych z powodu kosztów, jakich wymagałoby ich prowadzenie²². Prowadzenie zacieśnionej kooperacji na większe odległości jest kosztownym i często nieefektywnym projektem,

²²*Cuzco* Oficjalna Strona Rady Miasta Krakowa
https://www.krakow.pl/otwarty_na_swiat/2531,miasto,17,0,otwarty_na_swiat.html (dostęp: 18.04.2021r.).

dlatego najczęściej zacieśniona i najbardziej zintensyfikowana współpraca jest zawiązywana między miastami bliższymi geograficznie. Przykładem takiej współpracy może być relacja z Frankfurt nad Menem. Pomiędzy tym miastem a Krakowem rozwinęła się współpraca na płaszczyźnie głównie edukacyjnej, między innymi poprzez projekty takie jak program praktyk zawodowych KAFKA czy wymiana uczniowska pomiędzy szkołami znajdującymi się na terenie miast. Rozwinięta także jest współpraca na płaszczyźnie kulturowej, obrazować ją mogą między innymi liczne wymiany zespołów chóralnych, prezentowane w Krakowie wystawy fotograficzne przedstawiające Frankfurt nad Menem oraz uczestnictwo przedstawicieli i przedstawicielek miasta siostrzanego na Cracow Fashion Week²³.

Unikalnym przykładem, jeżeli chodzi o współpracę partnerską miast w Polsce, jest relacja dwóch miejscowości, które uprzednio były jednym miastem. Mowa tu o Cieszynie Śląskim i Cieszynie Czeskim, które stały się dwoma miastami na podstawie decyzji Rady Ambasadorów z 28 lipca 1920 roku²⁴. Współpraca miast dotyczy między innymi płaszczyzny promocji miast, wykorzystana tu współpraca umożliwiła bardziej efektywne

²³ *Frankfurt nad Menem* Oficjalna Strona Rady Miasta Krakowa https://www.krakow.pl/otwarty_na_swiat/2531,miasto,20,0,otwarty_na_swiat.html (dostęp: 18.04.2021r.).

²⁴ D. Kiełb *Dlaczego doszło do podziału Cieszyna?* <https://histmag.org/Dlaczego-doszlo-do-podzialu-Cieszyna-10199> (dostęp: 18.04.2021r.).

zarządzanie finansami obu miast w tym zakresie, ponieważ wspólne nimi dysponowanie zapobiega rozdrobnieniu tych środków. Współpraca tych miast partnerskich umożliwia im również skuteczniejsze ubieganie się o dotacje, przeznaczane przez Unię Europejską, a mowa tu o projekcie „Ogród dwóch brzegów”, współfinansowanym przez Unię z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego²⁵. Miasta te korzystają w swoim planowaniu z doświadczeń innych miast transgranicznych takich jak Gorizia oraz Nova Gorica czy Słubice i Frankfurt nad Odrą, co pokazuje, że wymiana doświadczeń znajdujących się w podobnym, lecz jednocześnie bardzo specyficznym położeniu, może wpływać na rozwój tych miast i wspólnego tworzenia najefektywniejszych możliwych rozwiązań, dotyczących tych miast problemów. Innym aspektem współpracy Cieszyna i Cieszyna Czeskiego jest współpraca w zakresie planowania przestrzennego. Podstawą kooperacji w tym zakresie jest dokument Zasady Rozwoju Przestrzennego Morawsko-Śląskiego, jednak współpraca opiera się na dokumentach bardziej szczegółowych, takich jak Studium Lokalnej Zieleni lub Program Rewitalizacji Miejskiego Obszaru Zabytków Czeski Cieszyn na lata 2016-2021. Miasta w okresie 2004-2018 zrealizowały

²⁵M. Gabryšová W. Ciechomski *Współpraca międzynarodowa i rozwój euroregionu na przykładzie przygranicznych miast Cieszyn i Czeski Cieszyn*, Gliwice 2018.

wspólnie 23 projekty transgraniczne²⁶. Realizacja tych projektów umożliwi z jednej strony pojednanie miast, które podzielone zostały trudnym momentem historii, a jednocześnie z drugiej strony spojrzenie na sytuację obecną poprzez wspólną promocję oraz spojrzenie w przyszłość przez kooperację w sprawach planowania.

Współpraca z zachodnimi sąsiadami, która jest najpopularniejszym kierunkiem, w którym skierowane są obecnie wysiłki twinningowe polskich samorządów, w wymiarze przypominającym współczesny była możliwa dopiero po roku 1989. Tak jak obecnie, na początku polskiej historii partnerstwa miast po zakończeniu projektu politycznego, jakim była Polska Rzeczpospolita Ludowa, najwięcej współpracy zawiązywanych było z miastami i gminami na terenie Niemiec²⁷. Wpływ na łatwość zawierania relacji akurat z tym państwem mogły mieć z jednej strony istniejące już kontakty, które wynikały z emigracji obywateli Polski do Niemiec, a z drugiej ze środków przeznaczanych na zawieranie takiej współpracy przez Fundację Współpracy Polsko-Niemieckiej oraz przez Unię Europejską za pomocą mniej znanych początkowo programów takich jak

²⁶ J. Kurowska-Pysz, M. Razima, Ł. Wróblewski, *Strategia współpracy transgranicznej Cieszyna i Czeskiego Cieszyna w kontekście rozwoju euroregionu Śląsk Cieszyński*, Dąbrowa Górnicza 2019.

²⁷ L. Dąbrowski, S. Środa-Murawska, P. Smoliński *Współpraca partnerska...* dz. cyt., Toruń 2019 s. 40.

Ecos-Ouverture, Phare-Partnership i Town-Twinning²⁸. Jednak nie był to jedyny kierunek, w którym szukano współpracy. Na Dolnym Śląsku często umowy zawierane były również z Danią, Francją czy Belgią²⁹. Ożywienie współpracy po upadku żelaznej kurtyny często wiązało się z próbą demokratyzacji społeczeństwa byłych państw bloku socjalistycznego i tu ponownie współpraca partnerska miała pełnić rolę narzędzia oddziałującego wprost na obywateli, pomijając *wielką politykę* na szczeblu państwowym. Jednak projekty dotyczyły również szkoleń dla osób pracujących w samorządowej administracji publicznej i miały pomóc im w przystosowaniu się do nowych warunków, wytworzonych poprzez przemiany systemowe. Badanie w wybranych małych miastach

w Polsce wskazało lata 1991-2000 jako pierwszy skok ilościowy relacji partnerskich zawieranych przez miasta, po tym skoku nastąpił kolejny w latach 2001-2010³⁰. Jednak współpraca partnerska miała miejsce i przed przemianami systemowymi. Początkowo współpraca z zachodem miała miejsce poprzez współpracę z Finlandią, ponieważ w ówczesnej sytuacji geopolitycznej państwo było to uznawane za neutralne. W latach siedemdziesiątych miały również miejsce pojedyncze

²⁸ M. Furmankiewicz, *Międzynarodowe związki partnerskie gmin Dolnego Śląska*, Wrocław 2004.

²⁹ Tamże.

³⁰ L. Dąbrowski, S. Środa-Murawska, P. Smoliński *Współpraca partnerska...* dz. cyt., Toruń 2019 s.35.

współprace z innymi miastami państw kapitalistycznych. Władze polskie wyraziły zgodę na współpracę między innymi Wrocławia z Lyonem³¹. Jednakże kontakty tego typu były nieliczne i kontrolowane ściśle przez władzę.

Współpraca partnerska w czasach socjalizmu realnego nie zawierała się jedynie w nielicznej i ściśle kontrolowanej współpracy z zachodem. Miały miejsce o wiele liczniejsze oraz ściśle kontrolowane współprace z państwami Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej. Rdzeniem tej współpracy był układ o przyjaźni, pomocy wzajemnej i współpracy powojennej między Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich i Rzeczpospolitą Polską. Sam układ dotyczył współpracy na poziomie samych państw, a wiele z jego punktów dotyczyło stricte samej sytuacji, związanej z toczącą się jeszcze II wojną światową, jednak zapisy o przyjaźni narodu polskiego i radzieckiego były w późniejszym czasie wykorzystywane jako podstawa do zawiązywania bardziej lokalnych form współpracy. Natomiast współpraca w tej formie różniła się znacznie od współczesnych form twinningu. Pierwszą znaczącą różnicą jest źródło relacji. Współczesne relacje uznawane są za oddolne, mimo dużego wpływu państwa oraz organizacji międzynarodowych na to, jaki przebieg taka relacja będzie miała, gdzie to władze miejskie autonomicznie podejmują decyzje

³¹M.Furmankiewicz, *Międzynarodowe związki... dz.cyt.*, Wrocław 2004.

o współpracy i o tym czy chcą ją podejmować, czy nie. Relacje partnerskie między jednostkami terytorialnymi PRL a ZSRR miały inne źródło, były współpracą centralnie planowaną. Poprzez tą różnicę możemy dojść do kolejnej – mówiąc o obecnych formach współpracy miast partnerskich mówi się głównie o współpracy miast lub gmin. Centralnie planowana współpraca partnerska państw Układu Warszawskiego była jednak początkowo zorganizowana wokół współpracy województw lub obwodów, dopiero później zawiązywane były partykularne współprace pomiędzy mniejszymi jednostkami terytorialnymi. Każde województwo miało przyporządkowany obwód, z którym zacieśniana miała być kooperacja, dla przykładu Warszawa przydzielony miała okręg moskiewski, a do Wrocławia przypisano Gorki. Współpraca ta miała na celu zwiększenie jedności wewnątrz bloku państw sojuszników, dlatego dominował tu głównie aspekt kulturowy, nakierowany jednak bardziej na popularyzację wzorców zachowań obecnych już w społeczeństwie radzieckim, ale w bardziej bezpośredni sposób, poprzez wymiany uczniowskie czy festiwale kultur. Wszelka korespondencja miast partnerskich miała się odbywać wyłącznie za pośrednictwem ambasad, organizacji partyjnych, Ministerstwa Spraw Zagranicznych i Państwowego Komitetu ds. Stosunków Kulturalnych przy Radzie Ministrów³².

³² A. Zykowa *The history of Russian-Polish relations in the last decade of XX century*
28

Pomimo odgórności tych relacji, części z nich udało się wytworzyć pewne rzeczywiste kontakty międzyludzkie, które po przemianach systemowych lat 90., kiedy to relacje miast trzeba było tworzyć na nowo, zaowocowały możliwością odnowienia współpracy, jednak już w innej sytuacji geopolitycznej, ale też w sytuacji innego podejścia do twinningu. Odnowiono współpracę między Moskwą a Warszawą, prawdopodobnie jednak nie z powodu jej dotychczasowej skuteczności, a z konieczności współpracy stolic ważnego państwa regionu, jakim nadal pozostaje Rosja. Innym przykładem współpracy odnowionej jest kooperacja miast Konina i Briańska.

Rozdział II

Relacje bilateralne Konin – Briańsk

1. Historia kontaktów

Najstarsze znalezione pozostałości osiadłości ludzkiej na terenie obecnego miasta Briańsk są datowane na ostatnie dwadzieścia pięć lat dziesiątego wieku, jednak pierwsze wzmianki dotyczące jego istnienia pojawiają się w Kodeksie Hipackim z początków XV w. i dotyczą dopiero połowy wieku dwunastego. Miasto leży nad rzeką Desną, w zachodniej części Rosji i jest ośrodkiem centralnym obwodu briańskiego, który jest regionem granicznym – posiada granicę z Białorusią i Ukrainą. Historycznie Briańsk był centrum księstwa briańskiego, które powstało na początku XIII wieku po rozpadzie księstwa czernichowskiego, który to rozpad miał miejsce w wyniku, z jednej strony, ataków książąt litewskich, a z drugiej – konieczności składania danin chanom tatarskim. Księstwo zostało podbite przez litewskiego księcia Olgierda w 1356 roku³³. Od tego czasu często było przyczyną konfliktów między Pierwszą Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Rosyjskim, z tego powodu pojawiało się niemalże w każdym traktacie pokojowym między tymi dwoma państwami. W 1503 r. stało się integralną częścią Rosji.

³³ *Historia Briańska Centrum Turystyki Miasta Briańska*
<http://www.turizmbkr.ru/page/page105.html> (dostęp: 22.05.2021 r.).

Czas Wielkiej Smuty, czyli kryzysu samodziśawia spowodowanego śmiertcią Iwana IV Groźnego, późniejszą śmiertcią jego syna Fiodora i objęciem władzy przez ich doradcę Borysa Godunowa, znacząco dotknął miasto jak i cały region. Miasto było dwukrotnie oblegane przez drugiego Dymitra Samozwańca podczas jego wyprawy po tron moskiewski. Po pierwszym oblężeniu Briańsk został zniszczony niemal doszczętnie, a później odbudowano prawie od podstaw, co umożliwiło obronę przed drugim atakiem, który nie doszedł do skutku. Od XVIII w. miasto zaczęło się rozwijać w wyniku rozpoczęcia wydobywania surowców w regionie. Zaczęły powstawać kopalnie a wokół nich kolejne osady³⁴. Przyczyniło się to do wzrostu znaczenia regionu w kontekście całego państwa. Piotr I Wielki założył w Briańsku stocznice, która miała pomóc jego imperium zdobyć większą kontrolę na Morzu Czarnym. Było to bodźcem dla dalszego rozwoju miasta i powstania w nim arsenału do produkcji artylerii³⁵. Arsenau ten stał się w pewnym sensie symbolem miasta, ponieważ do dzisiaj w herbie Briańska widnieje armata w towarzystwie dwóch piramid amunicji. Podczas wojny z napoleońską Francją, zwaną w Rosji wojną

³⁴Historia Terytorium Briańskiego Oficjalna Strona Administracji Miasta Briańsk <https://bga32.ru/gorod/turizm/istoriya-bryanskogo-kraya/> (dostęp: 22.05.2021 r.).

³⁵ *Historia Briańska* Oficjalna Strona Obwodu Briańskiego <http://www.bryanskayaobl.ru/about/history/> (dostęp: 22.05.2021 r.).

ojczyźnianą, co czwarte działo używane przez armię carską wyprodukowane było w tym właśnie arsenale.

Okres międzywojnia był dla miasta kolejnym czasem dynamicznego rozwoju. Powstały pierwsze bloki mieszkalne dla robotników, teatr oraz elektrownia. W regionie rozwijał się również przemysł. Jednak po okresie rozwoju nadeszły kolejne trudności. Briańsk doznał ponownych zniszczeń w wyniku II wojny światowej, którą Rosjanie nazywają wielką wojną ojczyźnianą. Przez miasto front przechodził dwukrotnie, po raz pierwszy w roku 1941 podczas ofensywy III Rzeszy oraz po raz drugi w 1943 r. podczas kontrofensywy Związku Radzieckiego³⁶. Region Briańska był jednym z miejsc najbardziej wzmożonej działalności partyzanckiej w której udział brało około 130 oddziałów partyzanckich złożonych w sumie z 60 tysięcy osób. Jedną z ważniejszych operacji briańskiego ruchu oporu było wysadzenie mostu kolejowego w nocy z 21 na 22 lipca 1943 roku, powodzenie tej misji przyczyniło się do późniejszego znaczącego zwycięstwa Armii Czerwonej w bitwie na łuku kurskim. Z tego powodu Briańsk został odznaczony jako *Miasto Chwały Partyzanckiej*, powstała polana partyzantów będąca kompleksem memorialnym z historycznym sprzętem wojskowym a w centrum miasta postawiony został *Kurhan Nieśmiertelności* upamiętniający

³⁶ *Briańsk* Strona Okręgowej Powszechnej Biblioteki Naukowej w Briańsku im F. I. Tyutcheva <http://libryansk.ru/bryansk.20969/> (dostęp: 22.05.2021 r.).

poległych podczas II wojny światowej żołnierzy radzieckich jak i cywili. W powojennym Związku Radzieckim Briańsk początkowo był częścią obwodu orłowskiego jednak w 1944 r. utworzony został nowy obwód briański, którego ten stał się centrum.

Relacje Konina i Briańska rozpoczęły się w latach 80. XX wieku, ich głównym celem było zbliżenie społeczeństw regionów, których te miasta były centrami ³⁷. Ówczesne władze województwa konińskiego wiele działań sędowały na rzecz organizacji społecznych, w tym w szczególności organizacji młodzieżowych i Towarzystwa Przyjaźni Polsko-Radzieckiej. TPPR odgrywało w tych relacjach szczególną rolę jako inicjator przedsięwzięć ukierunkowanych na aktywizację jak największej liczby mieszkańców województwa, przy jednoczesnym zwróceniu uwagi na użyteczność społeczną wykorzystywanych form współpracy. Przykładem tych działań może być wymiana młodzieżowa (obozy wypoczynkowe w Briańsku i w Polsce), kulturalna oraz turystyczna. Pod koniec lat osiemdziesiątych rozkwitła również wymiana towarów powszechnego użytku prowadzona między innymi za pomocą barteru przez firmę Konbria.

³⁷Współpraca z zagranicą Strona Urzędu Miejskiego w Koninie
<https://www.konin.pl/index.php/sotrudnichestvo-s-zagranicej.html> (dostęp: 22.05.2021 r.).

Współpraca Briańska jako centrum obwodu i Konina jako centrum województwa, ukierunkowywała wykorzystanie tej formy współpracy oraz umożliwiała częstszą jej organizację. Wyrazem przyjaznych relacji było otwarcie w Briańsku restauracji Caffé Bar Konin, z kolei w rewanżu Towarzystwo Przyjaźni Polsko-Radzieckiej zwróciło się do Miejskiej Rady Narodowej w Koninie w celu nadania wiaduktowi w okolicach dworca centralnego imienia Wiaduktu Briańskiego. W późniejszym czasie relacje zaczęły zanikać. Z jednej strony z powodu trudniejszej sytuacji politycznej w obydwu krajach, z drugiej zaś z powodu co raz to większych napięć będących wynikiem rosnącego antagonizmu obywateli Polski wobec władz radzieckich, ale też często poczucia, że gospodarcza płaszczyzna współpracy działa jedynie jednostronnie. W końcu, w toku przemian ustrojowych i rozpadu ZSRR, partnerstwo na lata straciło na intensywności. W roku 1995, z inicjatywy urzędującego prezydenta miasta Konina Kazimierza Pałasza, współpraca została wznowiona a jej rozwój nabrał największego tempa w roku 1998³⁸.

³⁸ J.Meissner, *Współpraca wielkopolski z zagranicą Przegląd Zachodni* 4/1999 Poznań 1999 s. 93.

2. Umowy między miastami

Podstawą prawną, na której opierała się pierwsza umowa w formie Porozumienia o współpracy regionalnej między miastem Briańsk w Federacji Rosyjskiej, a miastem Konin w Rzeczypospolitej Polskiej podpisanego 11 lipca 1995 r. (wspominana dalej jako Porozumienie), był traktat między FR a RP *O przyjaznej i dobrosąsiedzkiej współpracy*, podpisany w roku 1992³⁹. Traktat ten w umowie partnerskiej jest wspomniany jako umowa *O przyjaźni i dobrosąsiedzkich stosunkach*, jest to jednak nieznaczną stylistyczną pomyłką. Traktat ten normalizował stosunki polsko-rosyjskie po zmianach systemowych, jakie miały miejsce w poprzednich latach w obydwu państwach. Jako motywacja podpisania traktatu, w jego preambule, podana jest chęć wkładu w budowę pokojowego ładu europejskiego. Porusza on kwestie związane z bezpieczeństwem międzynarodowym, ale również jest wyrażeniem woli rozwiązywania ze zrozumieniem spraw związanych między innymi z pamięcią historyczną. Dlatego w jego drugim artykule dochodzi do potwierdzenia i gwarancji nienaruszalności granic, z kolei w siedemnastym normowane są relacje dotyczące miejsc pochówku na terenie obu państw oraz dostępu do tych miejsc dla

³⁹ *Porozumienie o współpracy regionalnej między miastem Briańsk w Federacji Rosyjskiej a miastem Konin w Rzeczypospolitej Polskiej* Briańsk 1995.

obywateli⁴⁰. Innym aktem, na który powołuje się Porozumienie jest *Umowa o handlu i współpracy gospodarczej* z sierpnia 1993r., gdzie jako dziedziny, których w szczególności dotyczyć ma współpraca, wymienione są między innymi: handel towarami i usługami, transport i łączność oraz przygotowanie i szkolenie kadr⁴¹. Wspomniane dziedziny są w szczególności widoczne we współpracy Konina i Brińska. Preambuła porozumienia wskazuje również na chęć stron do wymiany nie tylko dóbr oraz towarów i korzyści materialnych, ale również doświadczeń, a nawet poglądów. Jako formy realizacji współpracy podkreślony jest na pierwszym miejscu rozwój kooperacji handlowej i gospodarczej, po czym zwrócona jest uwaga na tworzenie warunków dla rozwoju tejże kooperacji. Kolejnymi płaszczyznami realizacji współpracy, wymienionymi w Porozumieniu są: kultura, nauka i kształcenie, ochrona zdrowia, sport i turystyka oraz wymiana osiągnięć, a także doświadczeń określonych grup społecznych i zawodowych. Wspomniane jest również powołanie Towarzystwa Przyjaźni. Strony umowy zobowiązały się wzajemnie do przygotowywania corocznych spotkań, które miały być polem do tworzenia planów dotyczących tematyki i warunki współpracy, a także ewaluacji rezultatów dotychczasowych starań. Porozumienie podpisane zostało na

⁴⁰ *Traktat o przyjaznej i dobrosąsiedzkiej współpracy* Moskwa 1992.

⁴¹ *Traktat między Rzeczpospolitą Polską i Federacją Rosyjską o handlu i współpracy gospodarczej*, Warszawa 1993.

okres pięciu lat z możliwością przedłużenia lub zerwania umowy. Okres wypowiedzenia Porozumienia został ustalony na trzy miesiące, jednak zapis ten nie został nigdy wykorzystany. Umowę odnowiono szybciej, niż po pięciu latach, czego przyczyną była zmiana władz miejskich w Briańsku. Nowe porozumienie w niezmienionej formie podpisane zostało przez Prezydenta Konina Kazimierza Pałasza i Mera Briańska Nikołaja Sarviro 29 listopada 1997 r. w Koninie⁴².

Umowa ponownie obowiązywała przez pięć lat, jednak do podpisania następnej doszło dopiero rok po jej wygaśnięciu, dokładniej 16 września 2003 r., ponownie w Briańsku. Treść porozumienia została skrócona, w preambule powołano się jedynie na traktat o przyjaznej i dobrosąsiedzkiej współpracy z 1992 r. oraz poprzednie umowy. Zmieniły się również obszary, jakie w szczególności podkreślała umowa. Na pierwsze miejsce wysunęła się wymiana informacji o historii i kulturze obydwu miast co pokazuje jaką rolę ta płaszczyzna odegrała już na przestrzeni pierwszych lat współpracy. Kolejnym wymienionym elementem partnerstwa stało się uczestnictwo w imprezach kulturalnych i sportowych oraz wymiana mieszkańców a w szczególności grup dzieci i młodzieży. Priorytet dla wymian młodzieżowych odzwierciedla działalność szkół oraz innych

⁴² *Porozumienie o współpracy regionalnej między miastem Briańsk w Federacji Rosyjskiej a miastem Konin w Rzeczypospolitej Polskiej Konin 1997.*

organizacji, które najczęściej korzystały z możliwości współpracy, jakie daje partnerstwo miast właśnie w tej dziedzinie. Rozwój wymiany handlowej i gospodarczej znalazł się dopiero na czwartym miejscu nowej umowy jako dalej znaczący, jednak trudniejszy do zorganizowania i mniej widoczny niż obszary znajdujące się wyżej. Dalej znajduje się wymiana doświadczeń odnośnie takich płaszczyzn jak: rozwój gospodarki wolnorynkowej, ochrona środowiska naturalnego oraz pojawia się zapis, dotyczący wymiany doświadczeń związanych ze współpracą z innymi miastami partnerskimi⁴³. Ostatnia wspomniana płaszczyzna dokumentowała wczesne starania obu miast w celu rozszerzenia bilateralnych współpracy między miastami w sieć powiązań, co widać w ich dalszej współpracy, gdzie większa część obozów archeologicznych oraz wymian dla młodzieży jest organizowana we współpracy z innymi miastami partnerskimi. Jako ostatnie obszary wymienione są współpraca administracji oraz wzajemne wizyty delegacji obydwu miast. Umowa została podpisana między nadal wtedy urzędującym prezydentem Kazimierzem Pałaszem a przewodniczącym administracji miasta Briańsk, Walerijem Poliakovem. Istotną zmianą w kontekście poprzednich umów między Koninem a Briańskiem jest zapis o bezterminowości tej umowy⁴⁴, który

⁴³ *Porozumienie o Współpracy partnerskiej pomiędzy miastem Briańsk w Federacji Rosyjskiej a miastem Konin w Rzeczypospolitej Polskiej* Briańsk 2003.

⁴⁴ Tamże.

sprawił, że porozumienie to funkcjonuje do tej pory, nadal dyktując priorytety dotyczące form wykorzystywanych w kreowaniu współpracy miast.

3. Formy partnerstwa

W roku 2015 miasta Konin i Briańsk obchodziły dwudziestą rocznicę oficjalnego zawarcia współpracy, z tej okazji zostały również wyróżnione przez Stowarzyszenie Współpracy Polska-Wschód „Dyplomem Honorowym”. Wyróżnione zostały nie tylko same miasta, ale również wiele osób biorących aktywny udział w projektach partnerskich⁴⁵. Długość trwania współpracy stworzyła pole do wypracowania form wspólnej działalności, nie tylko na płaszczyźnie kulturowej, ale również edukacyjnej czy gospodarczej. Projekty realizowane wspólnie przez szkoły obu miast są przykładem wykorzystania idei miast partnerskich w celu budowania więzi między uczniami z różnych krajów, ale również nauki języka, poznawania kultury czy wymiany doświadczeń.

Jedną z najdłużej trwających współprac placówek edukacyjnych jest współpraca między II Liceum Ogólnokształcącym im. K. K. Baczyńskiego w Koninie a XXVII Liceum Ogólnokształcącym im. I. E. Kustowa w Briańsku.

⁴⁵ *Sprawozdanie z działalności Stowarzyszenia Współpracy Polska-Wschód w okresie kadencji 2011-2016* Warszawa 2016.

Współpraca trwa od roku 2008 dzięki decyzjom ówczesnych dyrektorów obu szkół. Pierwsza umowa jako główny zakres współpracy wyróżniała organizację wymian i konkursów jako środki do osiągnięcia celów takich jak: poszerzanie wiedzy uczniów o kulturze, rozwijanie ich umiejętności językowych oraz promowanie aktywności społecznej wśród młodzieży ⁴⁶ . Wspomniana jest również organizacja spotkań, która ma ułatwiać nawiązywanie kontaktów między mieszkańcami obu miast lub ich okolic, ponieważ w wymianach brali udział również uczniowie dojeżdżający do liceum z pobliskich mniejszych miejscowości np. Sompolna czy Zagórowa. Konińskie liceum pierwszą styczność ze współpracą z miastem partnerskim miało natomiast jeszcze przed rozpoczęciem współpracy z tym konkretnym liceum. Pierwsza współpraca miała miejsce w roku 2005, w ramach projektu „Poznajemy nasze małe ojczyzny” , współfinansowanego z funduszu RITA Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności „Edukacja dla Demokracji”. Projekt organizowany był we współpracy z I Miejskim Liceum w Briańsku i opierał się na wymianie uczniowskiej. Późniejsza współpraca z XXVII Liceum opierała się głównie na corocznych wymianach uczniowskich. Polegały one na wyjeździe grup chętnych uczniów z Konina do Briańska, gdzie mieszkali w domach rodzin uczniów z briańskiej

⁴⁶ Porozumienie o współpracy pomiędzy II Liceum Ogólnokształcącym im. K. K. Baczyńskiego a XXVII Liceum Miejskim Liceum Ogólnokształcącym im. E.I. Kustowa w Briańsku Konin 2008.

placówki. W czasie pobytu uczniowie brali udział w specjalnie przygotowanych dla nich blokach zajęciowych. Odbływały się również wyjazdy w drugą stronę, podczas których uczniowie z Brińska przyjeżdżali do Konina najczęściej mieszkając u rodzin osób, które przebywały w ich domach w poprzedniej części wymiany. Wizyty gości z Rosji liceum łączyło z wymianami z inną partnerską placówką w niemieckim mieście Herne. Ta koordynacja projektów umożliwiała młodzieży z Brińska uczestnictwo w zajęciach i nawiązywanie kontaktów nie tylko z mieszkańcami Konina, ale również pozwalało poznawać gościom młodzież z Niemiec⁴⁷. Wydarzenia na Ukrainie w roku 2014 wpłynęły negatywnie na dalszy rozwój współpracy w tej formie. Rodzice uczniów, którzy zgłosili chęć udziału w projekcie nie wyrazili zgody na wyjazd, w obawie o bezpieczeństwo swoich dzieci. Decyzja ta była jednoznaczna z jednostronnym zawieszeniem projektu wymian na czas nieokreślony. Partnerstwo szkół było kultywowane między innymi w formie organizowanych wspólnie konkursów przedmiotowych, przygotowywanych w języku angielskim. W część konkursów udało się również włączyć szkoły z innych miast partnerskich, między innymi z liceum z Rzeszycy. 18 października 2019 roku między szkołami zostało podpisane

⁴⁷ P. Dobersztyn, *Wizyta młodzieży z Brińska i Herne w II Liceum Konin Nasze Miasto* <https://konin.naszemiasto.pl/wizyta-mlodziezy-z-brianska-i-herne-w-ii-liceum/ar/c5-1334181> (dostęp: 22.05.2021 r.).

kolejne porozumienie, konińskie liceum reprezentowała dyrektorka – Małgorzata Koziarska-Sip, a liceum z Briańska – Igor Anatoliewicz Afonin. Dokument zawierał deklarację, dotyczącą między innymi przywrócenia projektu wymian, ale również dalszego prowadzenia wspólnych projektów konkursowych oraz organizacji Dnia Kultury Rosyjskiej w liceum w Koninie, a także Dnia Kultury Polskiej w szkole w Briańsku⁴⁸.

Inną formą wykorzystania partnerstwa dla rozwoju młodzieży w relacji obu miast jest współpraca Młodzieżowej Orkiestry Dętej Zespołu Szkół Górniczo-Energetycznych w Koninie. Po raz pierwszy orkiestra wystąpiła przed Briańską publicznością we wrześniu 2010 r. i po raz kolejny w roku 2013. Podczas drugiego wyjazdu uczniowie konińskiej szkoły pod batutą kapelmistrza Roberta Żurańskiego zagrali między innymi na Festiwalu Kultur Miast Partnerskich Briańska. Wyprawa była również okazją do odwiedzenia innego miasta partnerskiego – Rzeczy⁴⁹.

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Koninie również jest placówką korzystającą z palety działań, jakie umożliwia współpraca partnerska miast. Jednym z pierwszych wspólnych

⁴⁸*Współpraca z Liceum w Briańsku* Oficjalna Strona II Liceum w Koninie <http://www.drugieliceum.konin.pl/aktualnosci/wspolpraca-z-liceum-w-briansku> (dostęp: 22.05.2021 r.).

⁴⁹*Współpraca z zagranicą – Rosja* Oficjalna strona ZSGE w Koninie <https://www.zsge.home.pl/autoinstalator/joomla/component/content/article/25-wspolpraca-z-zagranica/104-wspolpraca-z-zagranica-rosja> (dostęp: 22.05.2021 r.).

projektów była organizacja wystawy „Konin – Brańsk; Briańsk – Konin” 12 lutego roku 2008, zawierającej prace studentów, którzy poznali się dzięki współpracy PWSZ z Briańskim Uniwersytetem Państwowym. W 2013 r. odbył się wyjazd grupy studentów politologii do zaprzyjaźnionej uczelni, wyjazd ten dał im również możliwość zwiedzenia innych miast Rosji takich jak Moskwa czy Petersburg⁵⁰. Innym efektem współpracy między uczelniami jest otworenie Centrum Języka Polskiego i Kultury Polskiej na briańskiej uczelni wyższej oraz rozpoczęcie prowadzenia zajęć z języka polskiego dla uczniów z Rosji⁵¹.

Partnerska współpraca ma wpływ na edukację w obu miastach również poza szkołami i uczelniami. W roku 2008 rozpoczęła się współpraca Miejskiej Biblioteki Publicznej w Koninie z Briańską Biblioteką Popularno-Naukową, w 2011 r. miał miejsce również wspólny projekt biblioteczny – „Czytamy razem”. Organizowane są Festiwale Kultur Miast Partnerskich, w których biorą udział również twórcy z Briańska. W ośrodku szkoleniowo-wypoczynkowym „Wityng” w podkonińskim Mikorzynie zorganizowane zostały praktyki dla kucharzy z rosyjskiego miasta partnerskiego, uczących się zawodu na Briańskiej Wyższej Szkole Spożywczej i Handlu. Praktykanci zdobywali doświadczenie nie tylko dotyczące samego

⁵⁰ Sprawozdanie z działalności Instytutu Politologii za rok akademicki 2012/2013.

⁵¹ *Język polski w Briańsku* Strona Stowarzyszenia Współpracy Polska Wschód <https://www.swpw.eu/jezyk-polski-w-briansku/> (dostęp: 22.05.2021 r.).

przygotowania potraw kuchni polskiej, ale także odnośnie podawania tych potraw⁵². Współpraca między telewizją REN TV z Briańska a TV Konin zaowocowała programem „Co słycać u nas, a co u was”⁵³ jednak niska popularność samej telewizji, która z czasem stała się jedynie częścią ramówki Telewizji Wielkopolskiej, a wcześniej WTK, nie przyniosła temu przykładowi współpracy miast większego rozgłosu. Goście z Briańska uczestniczą też w corocznym Międzynarodowym Dziecięcym Festiwalu Pieśni i Tańca w Koninie, między innymi w roku 2016 zespołowi tanecznemu „Junost” z miasta partnerskiego udało się zdobyć Grand Prix na tym konkursie po zaprezentowaniu układów tanecznych skomponowanych przez Annę Bilibinę⁵⁴.

Długą tradycją cieszą się również badania archeologiczne, będące często możliwością odbycia praktyk w terenie dla studentów z Briańska, zajmujących się tą dziedziną nauki. Wspólne wykopaliska organizowane są co roku od 2007 r., a pierwsze z nich miały miejsce w Żychlinie, przez kolejne dwa lata w Szczepidle badano pozostałości osady z początków epoki

⁵²*Praktyka w Polsce* Oficjalna strona Rady Miejskiej Deputowanych Ludowych w Briańsku <http://bryansk032.ru/?news=2723> (dostęp: 22.05.2021 r.).

⁵³*Konin stawia na młodzież* Samorząd Miejski 6/2010.

⁵⁴*Wzorowy zespół tańca briańskiego „Junost” zdobył grand prix konińskiego festiwalu* Oficjalna Strona Obwodu Briańskiego <http://www.bryanskobl.ru/news/2016/06/22/4938> (dostęp: 22.05.2021 r.).

brązu⁵⁵. Obóz odbywający się w Koziegłowach w 2010 r. umożliwił uczestnikom badanie pozostałości grodziska, które funkcjonowało w epokach brązu i żelaza⁵⁶. Badania w kolejnych latach odbywały się w miejscowościach Jarotki oraz Stare Miasto, znaleziono tam między innymi fragmenty naczyń glinianych, co pomogło udowodnić funkcjonowanie na tym obszarze osady kultury łużyckiej⁵⁷. W 2015 r. wykopaliska miały miejsce w Strzałkowie w okolicach Słupcy z inicjatywy Muzeum Okręgowego w Koninie i Stowarzyszenia Współpracy Polska-Wschód. Dzięki obozowi archeologicznemu udało się zebrać i uporządkować mogiły cmentarza jenieckiego i dla internowanych z czasu I wojny światowej oraz wojny polsko-bolszewickiej⁵⁸. Zaangażowanie uczestników obozów z Rosji, Białorusi i Ukrainy dało początek dużemu przedsięwzięciu, które miało na celu uporządkowanie tego obiektu pamięci historycznej wielu narodów drugiego dziesięciolecia XX wieku. Państwo polskie wydzieliło środki na projekt właściwy dla tego miejsca, nad którym prace zostały już rozpoczęte. W latach 2016-2018 badane były pozostałości wielokulturowej osady i kościoła

⁵⁵K. Gorczyca, *Dział Archeologiczny* Oficjalna Strona Muzeum Okręgowego w Koninie <http://muzeum.com.pl/dzial-archeologiczny/> (dostęp: 22.05.2021 r.).

⁵⁶ *Archeolodzy z Briańska* LM.pl Portal Wielkopolski Wschodniej <https://www.lm.pl/aktualnosci/informacja/58412/Archeolodzy-z-Brianska> (dostęp: 22.05.2021 r.).

⁵⁷ K. Gorczyca, *Dział Archeologiczny* Oficjalna Strona dz. cyt. (dostęp: 22.05.2021 r.).

⁵⁸ *Młodzi archeolodzy z Briańska i Kijowa w konińskim muzeum* Oficjalna Strona Urzędu Miasta Konina <https://www.konin.pl/archiwum/index.php/jeden-news/items/mlodzi-archeolodzy-z-brianska-i-kijowa-w-koninskim-muzeum.html> (dostęp: 22.05.2021 r.).

w Rękawczynie będącego częścią gminy Orchowo⁵⁹. Dużą rolę w projektach, co podkreślają przedstawiciele Muzeum Okręgowego w Koninie oraz sami uczestnicy obozów archeologicznych, odgrywa możliwość zdobycia ożywionych kontaktów zawodowych, ale też zwykłych międzyludzkich znajomości, które wiążą się bezpośrednio z celem partnerstwa miast, jakim są te właśnie kontakty niewykłane w większy kontekst sporów politycznych. Działalność ta dodatkowo pozwala nie tylko pokazać zagranicznym partnerom historię i kulturę Polski oraz konkretniej regionu konińskiego, ale również daje im unikalną możliwość uczestniczenia i realnego wpływu na odkrywanie i tworzenie tych elementów tożsamości. W ten sposób projekty te wywierają trwały ślad nie tylko na doświadczeniach samych ich uczestników, ale zapisują partnerstwo miast w tożsamości regionu, ponieważ jego historia nie zostałaby odkryta bez tej współpracy.

W kooperacji miast biorą udział jednak nie tylko placówki edukacyjne, tworzone są również projekty które mają na celu ułatwienie i rozwój relacji gospodarczych, w szczególności tak zwanego *małego biznesu*. W tej dziedzinie we współpracę zaangażowana jest między innymi Konińska Izba Gospodarcza, główną formą działalności tej jednostki jest tworzenie platform

⁵⁹ K. Gorczyca, *Dział Archeologiczny* Oficjalna Strona dz. cyt. (dostęp: 22.05.2021 r.).

wymiany doświadczeń z organizacjami o podobnym charakterze z miast partnerskich.

Rozdział III

Kooperacja Konina z Czerniowcami

1. Nawiązanie stosunków

Ukraińskie miasto partnerskie Konina – Czerniowce jest miastem położonym w południowo-zachodniej części kraju nad rzeką Prut. Czerniowce liczą ponad 200 tys. mieszkańców⁶⁰ i są centrum obwodu czerniowieckiego. Tożsamością regionalną miasto zalicza się do położonego wzdłuż Karpat Wschodnich regionu zwanego Bukowiną, który jest regionem transgranicznym. Jedna połowa jego terytorium leży obecnie na terenie Ukrainy a druga na terenie Rumunii. Bukowina to region w dużym stopniu zdywersyfikowany kulturowo i etnicznie. Różnorodność ta jest efektem historii tego obszaru, który początkowo był częścią Rusi Kijowskiej, a później Rusi Halicko-Wołyńskiej. Położenie przy szlaku handlowym prowadzącym od Zadnieprza do Węgier i Czech umożliwiło rozwój twierdz, które z czasem stały się najważniejszymi elementami topologii politycznej regionu. Tymi ośrodkami był Chocim i Kamieniec Podolski. Podbój Rusi przez Mongołów doprowadził do osłabienia więzi regionu z Księstwem Halicko-Wołyńskim, co z kolei poskutkowało dalszymi przetasowaniami dotyczącymi przynależności regionu. Najpierw

⁶⁰ Główny Departament Statystyki Obwodu Czerniowieckiego
<http://www.cv.ukrstat.gov.ua/statinf/demoh/chus.htm> (dostęp: 12.06.2021 r.).

doszło do próby uniezależnienia, później uznana została zwierzchność Złotej Ordy⁶¹, w latach 1340-1350 Bukowina znajdowała się pod panowaniem Węgier, dalej Mołdawii, która stała się podległa Polsce. Kolejno w swojej historii region miał styczność ze zwierzchnością Imperium Osmańskiego, Cesarstwa Austro-Węgierskiego, a także Królestwa Rumunii. W wyniku zażądania północnej części regionu przez Związek Radziecki, został on podzielony, co doprowadziło do obecnego stanu, w którym połowa regionu jest częścią współczesnej Ukrainy. Wynikiem tego jest do dziś obecność w tym regionie Ukraińców, Rumunów, Rosjan mniejszości niemieckich, polskich oraz żydowskich, a także lipowian, czyli tak zwanych starowierców.

Założenia samego miasta Czerniowce doszukiwać się można jeszcze w neolicie, ponieważ z tego okresu pochodzą najstarsze, znalezione po obu stronach rzeki Prut na wysokości obecnego miasta, powtarzające się ślady osiadłości ludzkiej. Brakuje jednak jednoznacznych dowodów dokumentujących stałą osiadłość na tym terenie, które mogłyby być uznane za akt założenia miasta. Z powodu niestabilnej przynależności regionu, próby odtworzenia momentu powstania stałej osiadłości pozostają utrudnione. Pierwszym pewnym śladem historii miasta są zapiski z czasów panowania Księcia Mołdawskiego Aleksandra Dobrego,

⁶¹ I. Pidkowa, R. Shust, *Podręcznik historii Ukrainy* Kijów 2002.

opisujące miasto jako skromne przedmieścia twierdzy Ciecín⁶². Na rozwój miasta miało wpływ położenie przy szlaku handlowym, który umożliwił napływ rzemieślników i handlarzy, prowadząc do rozbudowy tego ośrodka i przeobrażenie go z dużej wioski na rosnące miasto.

Kolejnym istotnym momentem historycznym dla miasta było przejście obszaru Bukowiny przez Monarchię Habsburską w 1775 roku. Czas ten jest często uznawany za złotą epokę, jeśli chodzi o rozwój miasta. Z jednej strony podstawą do takiej opinii może być stabilizacja, jaką dominacja austriacka przyniosła regionowi, co z perspektywy historii obszaru było unikalną sytuacją. Sprawilo to, że wielu mieszkańców mogło skorzystać z tej szansy i wykorzystać ukryty potencjał Bukowiny. Kolejne szanse przyniosły zmiany ustrojowe w samym cesarstwie. Przejście z absolutnej monarchii do dualnej monarchii konstytucyjnej wiązało się z większą możliwością mieszkańców miasta i regionu do samostanowienia⁶³. Czerniowce stały się swojego rodzaju sercem mitu wielokulturowego Cesarstwa Austro-Węgierskiego, ponieważ jego rozwój był udziałem wielu różnych grup etnicznych o różnych wyznaniach, jednak w przeciwieństwie do innych ośrodków imperium, żadna

⁶² A. Kruglashov *Chernivtsi: a city with mysterious flavour of tolerance* Czerniowce 2015 s. 3-4.

⁶³ Tamże s. 5.

z tych grup nie dominowała innych w jasny sposób⁶⁴. Między innymi stąd jedna z potocznych nazw miasta – „mały Wiedeń”. Wolność, którą posiadali mieszkańcy Czerniowiec, w porównaniu do obywateli Imperium Rosyjskiego czy Królestwa Rumunii, dla wielu osób z tych państw stawała się powodem do przesiedlenia na tereny miasta, przyczyniając się tym samym do rozwoju demograficznego Czerniowiec, jak i ich wieloetnicznej kultury. Najistotniejszym elementem krajobrazu miasta, przypominającym o czasach Habsburskich, jest Czerniowiecki Uniwersytet Narodowy imienia Jurija Fedkowicza założony w 1875 r. dekretem cesarza Franciszka Józefa.

Historia współpracy z miastem Konin zaczyna się o wiele później. Podłoże do nawiązania kontaktów zaczęło się kształtować podczas pierwszych wolnych wyborów na Ukrainie w roku 1991. Były one przeprowadzane pod obserwacją międzynarodową, w której brali udział między innymi delegaci z Polski. Ówczesny Poseł na Sejm z okręgu konińskiego Jerzy Żurawiecki, współpracujący ze stowarzyszeniem „Wspólnota Polska”, członek między innymi Komisji Łączności z Polakami za Granicą, wykorzystał swoją obecność na Ukrainie do nawiązania kontaktów z władzami miasta Czerniowce, mając na celu możliwą dalszą współpracę między innymi w kontekście kontaktu z polonią na Bukowinie. Po powrocie do Polski, zaproponował

⁶⁴ R. Makłowicz

rozpoczęcie współpracy wschodniej z tym miastem urzędującemu wtedy prezydentowi Konina Markowi Waszkowiakowi, który wyraził zgodę na dalszy kontakt. Doprowadziło to do przyjazdu władz czerniowieckich do Polski, którego częścią była wizyta w Koninie. Wyjazd ten był równocześnie dla przedstawicieli Czerniowiec okazją do obserwacji postępujących przemian gospodarczych i integracji w globalny system, które Ukrainę miały dopiero czekać. Prezydent Marek Waszkowiak wspomina spostrzeżenia gości dotyczące pojawiających się na półkach puszek napojów gazowanych jako pewien wyznacznik dobrobytu. Podczas tej wizyty podpisane zostały pierwsze zobowiązania między miastami⁶⁵.

2. Zobowiązania partnerskie

Pierwsza umowa między Koninem a Czerniowcami podpisana została w roku 1994. W preambule jako przyczyna zawarcia bilateralnych zobowiązań jest podane obustronne przekonanie, że ścisła współpraca przysłuży się mieszkańcom obu miast, w szczególności na płaszczyźnie relacji społeczno-gospodarczych oraz kulturalnej. Wyrażona w niej jest również świadomość przedstawicieli obu ośrodków, że ten akt współpracy nie istnieje w próżni, a jest elementem zacieśniania relacji

⁶⁵ Wywiad autora z Prezydentem miasta Konina Markiem Waszkowiakiem na temat okoliczności zawarcia umowy z miastem partnerskim Czerniowce z dnia 05.06.2021 r.

między Polską a Ukrainą, kształtowania dobrego sąsiedztwa oraz budowania zjednoczonej prawami człowieka *Wolnej Europy*. Istnienie tej umowy w szerszym kontekście relacji międzypaństwowych jest podkreślone poprzez powołanie się na Traktat między Rzeczpospolitą Polską a Ukrainą o dobrym sąsiedztwie, przyjaznych stosunkach i współpracy z 18 maja 1992 roku⁶⁶.

Wspomniany traktat jest podwalinami formalizacji przyjaznych stosunków między państwami. Ważnym dla relacji między miastami najważniejszymi elementami tej umowy jest artykuł 6. punkt 5., który wyraża wspólne zainteresowanie regionalną współpracą wielostronną. Istotny również jest artykuł 10., zobowiązujący strony do sprzyjania ustanawianiu i rozwojowi bezpośrednich kontaktów oraz współpracy między regionami, jednostkami administracyjno-terytorialnymi i miastami⁶⁷. Mimo, iż szczególny nacisk w tej części położony został na relację regionów przygranicznych, zapis ten tworzy przestrzeń w stosunkach między państwami, która pozwala na zwrócenie uwagi na istnienie i rozwój takich relacji, jak ta między Koninem a Czerniowcami. Umowa również w bardziej pośredni sposób tworzy pola, które umożliwiają intensyfikację takich kontaktów,

⁶⁶ Porozumienie o partnerstwie i współpracy między miastem Konin a miastem Czerniowce Konin 1994 s. 1.

⁶⁷ Traktat między Polską a Ukrainą o dobrym sąsiedztwie, przyjaznych stosunkach i współpracy Warszawa 1992.

między innymi zapisy dotyczące sprzyjania współpracy gospodarczej, wspierania działań dotyczących zachowywania i rozwoju pozytywnych tradycji, wspólnego dziedzictwa oraz przełamywania uprzedzeń i negatywnych stereotypów⁶⁸.

Zapisy te mają odzwierciedlenie w priorytetach dotyczących współpracy, zapisanych w porozumieniu między miastami. W punktach drugim i trzecim wspomniana jest współpraca dotycząca kultury oraz sportu. Jako najistotniejsze elementy współpracy odnośnie tych dziedzin wspomniane są między innymi współpraca w dziedzinie muzyki i tańca, muzealnictwa, wymiany dzieł w dziedzinie plastyki i fotografii oraz wymiana sportowa oraz turystyczna. W pierwszym punkcie uwaga zwrócona jest na wymianę doświadczeń za pośrednictwem delegacji oficjalnych i grup roboczych. Obszary współpracy w tym zakresie obejmują doświadczenia związane z zarządzaniem miastem, ochroną środowiska naturalnego, urządzeń komunalnych, infrastruktury społecznej i technicznej. Dalej wymienione zostały takie zagadnienia jak: ochrona zdrowia, współpraca zagraniczna oraz oświata i wychowanie⁶⁹. Szeroki zakres współpracy i wymiany doświadczeń pokazuje entuzjazm i chęć przedstawicieli miast do szybkiego rozpoczęcia bardzo

⁶⁸ Tamże.

⁶⁹ *Porozumienie o partnerstwie i współpracy...* dz.cyt. Konin 1994 s. 1.

intensywnej i wielopłaszczyznowej współpracy administracji miejskich.

Kooperacja miała jednak wybiegać również poza organy władzy samorządowej, mianowicie do innych instytucji działających na terenie miast, placówek oświatowych oraz organizacji i stowarzyszeń. Z tego powodu te podmioty zostały uprawnione i zachęcone w punkcie piątym tej umowy do nawiązywania bezpośrednich kontaktów w celu usprawnienia komunikacji i utrwalenia współpracy przez brak konieczności udziału w niej dodatkowych podmiotów⁷⁰. Jako dodatkowy wyraz uprzejmości wzajemnej stron, dodany został zapis o bezdewizowości współpracy, to znaczy, że każdorazowo strona zapraszająca miałyby pokrywać koszty zakwaterowania, wyżywienia i transportu członków delegacji i osób podróżujących w ramach tego porozumienia.

Kolejnym istotnym elementem tej umowy jest okres, na jaki została ona zawarta. Już w pierwszym egzemplarzu porozumienie zostało zawarte na czas nieokreślony, co jeszcze bardziej obrazuje optymizm stron dotyczący tej współpracy oraz zaufanie co do długości jej trwania. Zawarta została również klauzula dotycząca rozwiązania tej umowy ustalająca okres jej wypowiedzenia na sześć miesięcy. Ta klauzula nie została nigdy wykorzystana, dzięki czemu umowa podpisana 3 maja 1994 roku funkcjonuje

⁷⁰Tamże s. 2.

nadal, w niezmienionej formie. Różni to porozumienie ze stolicą Bukowiny od porozumienia z Briańskiem, ponieważ to drugie zawarte zostało na czas nieokreślony dopiero przy trzecim podpisaniu. Umożliwiło to jednak aktualizację tamtej umowy i dostosowanie jej do rzeczywistego kształtu współpracy, wypracowanego na przestrzeni lat. W przypadku umowy z Czerniowcami taka aktualizacja nie miała miejsca, przez co priorytety w niej zawarte nie odzwierciedlają w pełni obecnego wymiaru współpracy, gdzie o wiele większą rolę odgrywa obszar kultury i edukacji, który w umowie nie jest szczególnie podkreślany.

3. Kształt współpracy

Najbardziej żywotnym obszarem współpracy miast, tak jak i w przypadku współpracy Konin-Briańsk, jest kooperacja w celu rozwoju młodzieży. Jednym z projektów, który budował świadomość partnerstwa między miastami wśród młodych mieszkańców miast, była seria wymian koordynowana przy współpracy z Hufcem ZHP Konin im. Szarych Szeregów. Pierwszy wyjazd w ramach tego projektu miał miejsce w roku 2011, ostatnia wizyta czerniowieckiej młodzieży miała miejsce

latem 2015 roku⁷¹. Wymiana obejmowała zaproszenie gości z Czerniowiec na trwający dwa tygodnie, wakacyjny wyjazd do bazy obozowej konińskiego hufca w Pobierowie. Poza gośćmi z Ukrainy zapraszane były również grupy z innych miast biorących udział w twinningu, między innymi z Rzeczcycy i Briąńska. Grupy miały możliwość poznawania się oraz współpracy w ramach wspólnych zajęć, dyskotek, wycieczek a także spędzania razem czasu wolnego. Główną wartością promowaną podczas tych wakacyjnych wyjazdów było poznawanie kultur, do których często nawiązywały zajęcia, zachęcające do przedstawiania piosenek czy elementów często ludowej kultury własnego regionu. Wymiana kulturowa dla młodzieży miała jednak również bardziej spontaniczny i mniej ludowy wymiar, objawiający się szczególnie podczas dyskotek, na których uczestnicy mieli możliwość doboru muzyki. Tworzyło to przestrzeń, w której z jednej strony dochodziło do dzielenia się lokalną muzyką popularną, a z drugiej do integrującej zabawy przy bardziej globalnych przebojach. Zagraniczni uczestnicy byli również zapraszani w drodze do placówki wypoczynkowej na zwiedzanie samego miasta Konina. Punktami tej części wizyty była między innymi wizyta w Urzędzie Miasta, spotkanie

⁷¹ *Harcerze z Czerniowców Konin kochają najbardziej*
https://lajt.lm.pl/aktualnosci/informacja/100259/harcerze_z_czerniowcow_konin_kochaja_najbardziej (dostęp: 12.06.2021 r.).

z prezydentem miasta oraz odwiedziny biblioteki miejskiej⁷². Druga część wymiany, organizowana przez stronę ukraińską, odbywała się w obozach wypoczynkowych w obwodzie czerniowieckim. Początkowo był to położony na południe od miasta obóz Bukowińskie Orlątko, w późniejszym czasie miejsce zostało zmienione na bardziej oddalony od miasta, położony na terenie Wyżnickiego Parku Narodowego, obóz „Ojkos”. Poza zajęciami obozowymi, młodzież z Konina brała udział w zwiedzaniu istotnych historycznie twierdz w Chocimiu i Kamieńcu Podolskim. Goście z Konina zapraszani byli również do zwiedzania czerniowieckiego uniwersytetu, ratusza oraz na uroczysty obiad z prezydentem miasta.

Podobnie jak w przypadku wymian zagranicznych drugiego liceum w Koninie z liceum z Briańska, rosyjska agresja na Krym odbiła się negatywnie na dalszej współpracy w tej formie. Ponownie rodzice zainteresowanej udziałem w międzynarodowym projekcie młodzieży wycofali zgodę na ich udział w wymianie, jednocześnie zawieszając dalsze funkcjonowanie tej formy współpracy. Obie historie współpracy pokazują jak w sposób niemalże natychmiastowy odgórne decyzje i formowane przez polityków narracje odbijają się negatywnie na projektach tworzonych w celu rozwoju młodzieży. Należy

⁷² B. Pieczyńska *ZHP Konin. Wakacje harcerzy 2013* Konin Nasze Miasto <https://konin.naszemiasto.pl/zhp-konin-wakacje-harcerzy-2013-zdjecia/ar/c1-1935372> (dostęp: 12.06.2021 r.).

pamiętać, że poza rozwojem kulturalnym te projekty miały również na celu walkę z uprzedzeniami, której efekty z kolei powinny utrudniać popularyzację narracji opartych na wrogości, jednak działalność ta, aby mogła w ogóle dojść do skutku, potrzebuje już pewnego stopnia zaufania. Z jednej strony można potraktować kruchość tego typu projektów jako wadę uniemożliwiającą użycie ich jako efektywnego narzędzia budowania mostów porozumienia między kulturami. Z drugiej strony, ocena ich skuteczności jedynie przez pryzmat kruchości, jaką cechują się te projekty, może przysłonić efekty jakie przynoszą i jakie mogłyby potencjalnie przynieść w sytuacji, gdyby popularyzacja tego typu form współpracy miała miejsce na większą skalę. Są to jedynie pojedyncze inicjatywy będące nie tylko formą radzenia sobie z zastanymi już uprzedzeniami i stereotypami, ale również kreowaną na potrzeby bieżących interesów politycznych polityką historyczną. Ten szerszy kontekst, w którym funkcjonują wymiany, pozwala zauważyć, że ta wrażliwość na wahania nastrojów społecznych nie jest wadą inherentną dla tej formy współpracy, a wynika to ze skali i ilości tych projektów oraz nakładów i priorytetów im nadawanych względem nakładów i priorytetów nadawanych innym formom kształtowania świadomości społecznej.

Wymiany te obrazują również inną istotną kwestię. Ciężko jest obecnie rozdzielić działalność w ramach współpracy

partnerskiej na bilateralne projekty miasta. Tak, jak w przypadku obozów archeologicznych czy wymian szkolnych, wymiana wakacyjna z Czerniowcami również unaocznia sieć powiązań w jaką zamieniły się dwustronne początkowo relacje miasta. W tym przypadku obóz w Pobierowie pełni funkcję jednostronnego zaproszenia dla części miast, będąc jednocześnie elementem dwustronnej wymiany z Ukrainą, tym samym umożliwiając młodzieży z miast, które nie mają ze sobą podpisanych umów o partnerstwach, nawiązanie relacji z młodymi obywatelami państw, z którymi nie mieliby możliwości spotkania się w innych warunkach. Wspólna obcość wobec warunków, w których się znaleźli może być również dodatkowym elementem integrującym. Przemiana, jaką relacje przeszły z dwustronnej współpracy w kooperację multilateralną dowodzi, że obecny model twinningu promowany przez Unię Europejską między innymi w projekcie Europe for Citizens⁷³ nie jest abstrakcyjnym konceptem rozwoju współpracy, a może być naturalnym efektem zaangażowanej współpracy miast.

Elementem wielostronnej współpracy kulturowej Konina, w której udział bierze również ukraińskie miasto partnerskie, jest Wędrująca Galeria Miast Partnerskich, w której partycypują również inne miasta partnerskie. W większości są to pejzaże,

⁷³ *Sharing for tomorrow's Europe: Thematic networking of Twinned Towns*
https://ec.europa.eu/citizenship/pdf/doc321_en.pdf (dostęp: 16.06.2021 r.) s.10.

które pozwalają przybliżyć mieszkańcom z jednej strony wygląd innych miast uczestniczących we współpracy, z drugiej strony mogą pokazać wrażliwość, z jaką ich rodzime krajobrazy są odbierane przez gości z zagranicy. Organizowane są również plenery malarskie na obszarze Konina i jego okolic, które pozwalają młodym malarzom, między innymi z Czerniowiec, zdobyć doświadczenie w innych warunkach niż te, do których przyzwyczaili się na co dzień. Umożliwianie zdobywania doświadczenia jest też jednym z celów obozów archeologicznych organizowanych corocznie przez oddział SWP-W i Muzeum Okręgowe, w których od 2012 roku biorą udział również goście z Ukrainy⁷⁴. Przedstawiciele Czerniowiec angażują się również w organizowany od 2007 roku Festiwal Kultur Miast Partnerskich⁷⁵. Włączenie się strony ukraińskiej w inicjowanie projektów i ich realizacja pokazuje w jaki sposób wschodnie partnerstwo poprzez dyplomację społeczną wpływa na poprawienie się dobrosąsiedzkich relacji.

Koninianie swoją życzliwość wobec Czerniowiec wyrazili również w ramach zbiórek i akcji charytatywnych. Jedną z nich była współorganizowana przez Bibliotekę Miejską w Koninie oraz twórczynię strony Konin Dzieciom i rozpoczęła się w roku 2017.

⁷⁴ *Nowy partner z Ukrainy* <https://www.swpw.eu/nowy-partner-z-ukrainy/> (dostęp: 16.06.2021 r.).

⁷⁵ *Festiwal kultur miast partnerskich* <https://www.swpw.eu/festiwal-kultur-miast-partnerskich/> (dostęp: 16.06.2021 r.).

Polegała na zbiorce książek, które zasilić miały zbiory biblioteki Uniwersytetu Narodowego w Czerniowcach, w szczególności miały one odpowiadać na potrzeby Katedry Stosunków Międzynarodowych oraz Towarzystwa Kultury Polskiej im. Adama Mickiewicza, działającego w tym mieście. Złożone zostały słowniki polsko-ukraińskie, ortograficzne, frazeologiczne, a także encyklopedie i poradniki dotyczące pisania pism użytkowych oraz polska literatura i beletrystyka⁷⁶. Pomoc ta nie miała wymiaru jednorazowego, a jest ciągłą współpracą w ramach bieżących możliwości. Między innymi w 2021 r. Miejska Biblioteka Publiczna w Koninie przekazała ponownie książki dotyczące historii Polski, które, dzięki uważności pracowników Miejskiego Zakładu Gospodarki Odpadami Komunalnymi, udało się ocalić przed utylizacją⁷⁷. Jest to dowodem tego, że idea współpracy i troski o rozwój relacji jest żywotnym elementem świadomości osób decyzyjnych w mieście.

Inną akcją, która miała na celu przekazanie wsparcia partnerom z Ukrainy, była zbiórka pieniędzy oraz artykułów spożywczych i szkolnych w roku 2015. Pieniądze zbierane były podczas wydarzeń miejskich takich jak pikniki patriotyczne oraz

⁷⁶Zbiórka książek dla studentów Uniwersytetu Narodowego w Czerniowcach na Ukrainie <https://konindziociom.pl/relacje/zbiorka-ksiazek-dla-dla-studentow-uniwersytetu-narodowego-w-czerniowcach-na-ukrainie> (dostęp: 16.06.2021 r.).

⁷⁷Ponad 600 uratowanych książek. Ze spalarni do biblioteki https://lajt.lm.pl/aktualnosci/informacja/132212/ponad_600_uratowanych_ksiazek_ze_spalarni_do_biblioteki/slajd/2 (dostęp: 16.06.2021 r.).

w sklepach, szkołach i na festynach, w akcję włączyli się również przedstawiciele parafii katolickich⁷⁸. Potrzeba pomocy wynikała z toczącego się na wschodzie kraju konfliktu zbrojnego, który wpłynął nie tylko na status materialny osób żyjących na terenie objętym operacjami wojskowymi, ale również na wszystkich obywateli między innymi przez pobór do wojska oraz ogólny kryzys wywołany niestabilnością. Pomoc udzielana była również uchodźcom wewnętrznym. Ponadto, w tym samym roku zorganizowany został dodatkowy, wakacyjny wyjazd młodzieży czerniowieckiej do Konina, który miał na celu czasowe oderwanie ich od trudnej rzeczywistości, mającej miejsce w kraju⁷⁹. Jednak mieszkańcy Konina byli zaangażowani w niesienie pomocy miastu partnerskiemu w trudnych sytuacjach jeszcze przed aneksją Krymu. W 2009 r. Ukrainę w dużym stopniu dotknęła pandemia świńskiej grypy AH1N1, Czerniowce były jednym z miast najbardziej dotkniętych epidemią choroby, przez co zostały objęte narodową kwarantanną⁸⁰. Władze miejskie przeznaczyły 50 000 złotych z rezerwy ogólnej miasta na zakup leków koniecznych do walki z chorobą. Wybrany został lek

⁷⁸ *W Koninie zebrano ponad 47.000 złotych dla Ukrainy*

<https://www.lm.pl/aktualnosci/informacja/99867/>

[w_koninie_zebrano_ponad_47000_zlotych_dla_ukrainy](#) (dostęp: 16.06.2021 r.).

⁷⁹ *Młodzież z Ukrainy przyjechała na wakacje do Konina*

<https://lajt.lm.pl/aktualnosci/informacja/100665/>

[mlodziez_z_ukrainy_przyjechala_na_wakacje_do_konina](#) (dostęp: 16.06.2021 r.).

⁸⁰ *EADRCC SITUATION REPORT N° 3 Pandemic Flu in Ukraine*

<https://www.nato.int/eadrcc/2009/10-flu-ukr/flu-ukr-SitRep3.pdf> (dostęp: 16.06.2021 r.).

Tamiflu, który jako jedyny dopuszczony został do użytku przez władze ukraińskie⁸¹. Działalność miast w tym aspekcie pokazuje inny wymiar współpracy. Określa, że korzyści płynące z działalności partnerskiej miast funkcjonują również jako element rozwiązań kryzysów dotyczących całego kraju.

Kooperacja między miastami ma również wymiar naukowy. W 2013 roku, podczas wizyty rektora czerniowieckiego uniwersytetu Stepana Melnychuka w Koninie, podpisana została umowa pomiędzy Uniwersytetem Narodowym im. Jurija Fedkowicza w Czerniowcach a Konińską Państwową Wyższą Szkołą Zawodową⁸². Wynikiem tej umowy była organizacja wymian, seminariów oraz warsztatów dla studentów obu uczelni. Kolejnym obszarem współpracy jest współorganizacja konferencji naukowych⁸³. Wartości naukowe przyniosło również zaproszenie studentów z miasta partnerskiego do współudziału w wyjeździe do Parlamentu Europejskiego. Wizyta pozwoliła uczestnikom przyjrzenie się z bliska warunkom pracy międzynarodowej instytucji, co z perspektywy naukowej mogło ułatwić zdobycie lub utrwalenie wiedzy dotyczącej działania i funkcjonowania organizacji międzynarodowych. Wyjazd ten miał jednak jeszcze

⁸¹ *Konin - Miasto przekaże pieniądze na zakup leku* <https://konin.naszemiasto.pl/konin-miasto-przekaze-pieniadze-na-zakup-leku/ar/c1-68037> (dostęp: 16.06.2021 r.).

⁸² *Od partnerstwa miast do współpracy międzyuczelnianej* <https://www.pwsz.konin.edu.pl/wszystkie-aktualnosci/3632-od-partnerstwa-miast-do-wspolpracy-miedzyuczelnianej> (dostęp: 16.06.2021 r.).

⁸³ *Umowy międzynarodowe* <https://www.pwsz.konin.edu.pl/umowy-miedzynarodowe> (dostęp: 16.06.2021 r.).

jeden dodatkowy aspekt. Miał na celu pogłębienie ciekawości samą Unią wśród ukraińskich studentów, zwiększenie euroentuzjazmu oraz zachęcenie do działań dążących do integracji państwa, z którego pochodzą, w struktury unijne. Wyjazd miał miejsce w 2012 roku i był zorganizowany dzięki zaproszeniu polskiego europosła Marka Siwca.

Żywotność współpracy, szczególnie w obszarach kultury i edukacji z jednej strony odzwierciedla, z drugiej również kreuje i popularyzuje partnerskie nastawienie i otwartość na obywateli innych państw. Tworzy ona powiązania między mieszkańcami, ułatwiające nawiązywanie partykularnych współprac biznesowych, między innymi dzięki funkcjonowaniu Forum Gospodarczego, współpracy naukowej oraz badawczej, na przykład dzięki działalności PWSZ, ale również wpływających na poczucie solidarności które może w kryzysowych sytuacjach mieć bezpośredni wpływ na możliwości przeżycia części mieszkańców. Promowanie współpracy gospodarczej miało charakter organizowania kontaktów i rozmów osób prowadzących biznes, przy okazji organizowanych przez samorządy targów lokalnych i uroczystości branżowych. Czerniowce zapraszały wielokrotnie przedstawicieli Konina na „Święto Przedsiębiorcy”.

Zakończenie

Relacje Polski z państwami sąsiedzkimi w niewielu momentach historii można uznać za łatwe. Stosunki z państwami za wschodnią granicą nie stanowią wyjątku od tej zasady. Zaszłości historyczne, często brutalne i nierozliczone, nadal są przeszkodą w komunikacji, którą z kolei nietrudno wykorzystać jako narzędzie polityczne do budowania narracji opartych na lęku. Jednak o ile na poziomie polityki władz centralnych trudności wynikające z różnic interesów dominują postrzeganie politycznej przyszłości państw, to podobieństwa kulturowe, podobieństwa doświadczeń, podobieństwa sytuacji socjoekonomicznych oraz zwyczajna ludzka empatia, kreują pola do tworzenia nowych perspektyw dla kolejnych pokoleń. Te perspektywy mają możliwość realizacji dzięki pracy samorządowców, członków organizacji pozarządowych oraz samodzielnych obywateli, którzy nawiązują ponadgraniczne kontakty. Kontakty te umożliwiają współpracę, która z kolei, dzięki konieczności zaangażowania większej ilości osób, rodzi kolejne relacje, prowadzące do kolejnych kooperacji. W ten sposób tworzą się sieci powiązań umożliwiających pracę, wymianę doświadczeń oraz rozwój kulturowy, przy okazji tworząc możliwości do niwelacji podziałów.

Konin poprzez długotrwałą i zaangażowaną działalność mieszkańców w tym zakresie stał się miastem, którego nie da się

opisać bez wspomnienia idei miast partnerskich. Wbudowana jest ona już obecnie nawet w krajobraz miejski. Świadczą o tym między innymi rondo imienia Miast Partnerskich leżące w jednym z węzłowych punktów miasta oraz wiadukt briański, przebiegający nad torami w okolicy dworca głównego. Idea ta jest również częścią życiorysów wielu mieszkańców poprzez liczne wymiany, konkursy czy seminaria prowadzone w konińskich szkołach i uczelniach. Istotnym elementem konińskiego systemu kooperacji jest współpraca wschodnia, o czym dowodzi już sama liczba porozumień podpisanych z miastami położonymi za wschodnią granicą. Wśród piętnastu partnerskich miast Konina aż dziewięć położonych jest na wschód od miasta. Współpraca z Briańskiem i Czerniowcami ukazuje szerszy kontekst współpracy, wewnątrz którego duża część projektów organizowana jest w kooperacji wielu miast.

Efektom relacji są liczne wydarzenia, wpływające na różne płaszczyzny życia społecznego i ekonomicznego miast. Najbardziej żywotną współpracę można dostrzec w sferze kultury. Organizowane koncerty i występy zespołów w obu miastach stały się stałym elementem życia kulturalnego, chociażby koncerty Briańskiej Gubernatorskiej Orkiestry Symfonicznej czy zespołu folklorystycznego „Radniki”. Na tym obszarze szczególnie wyróżnia się relacja z Briańskiem. Kolejnym elementem struktury Konina, w którym widoczna jest współpraca partnerska jest

edukacja. Również organizacja zbiórek i akcji charytatywnych buduje poczucie wspólnoty miast partnerskich.

Podsumowując, partnerstwo miast wkroczyło w kolejny etap rozwoju tego typu relacji. Nie są to już bilateralne, doraźne wydarzenia a system wielostronnych i wielopłaszczyznowych powiązań. Zmiana ta dokonała się już w zachodniej części Europy dzięki programom takim jak Europe for Citizens. Współpraca Konina z jego wschodnimi miastami partnerskimi dowodzi, że taka współpraca nie tylko może odbywać się również w innym kierunku, ale również, że taka jej forma jest naturalnym przedłużeniem zaangażowanej relacji partnerskiej.

Miasta partnerskie mogą i powinny się wspierać nawzajem

Aby zrozumieć znaczenie, istotę i strategię współpracy miast partnerskich, trzeba zrozumieć dwie proste, ale czasami trudne do zrozumienia rzeczy. Po pierwsze, nasza planeta, która ma setki krajów i miliardy ludzi, nie jest tak duża. Ziemia to maleńka niebieska kropla, na której życie i ludzka cywilizacja tłoczą się w otoczeniu bezkresnej, zimnej, pozbawionej życia przestrzeni.

Dla wielu istnieje pokusa, aby ograniczyć swój światopogląd do granicy kraju, ogrodzenia domu, a nawet ścian pokoju. Ale takie zrozumienie świata jest iluzją, wszystkie

te ściany, ogrodzenia i granice nie mogą zakłócać połączeń, które obiektywnie działają w naszym świecie.

Nawet życie pustelnika, który ukrył się przed wszystkimi ludźmi w odległej i opuszczonej głuszy, nadal zależy od innych ludzi. Na przykład będzie również podlegał zmianom klimatu, spowodowanym aktywnością w odległych i nieznanym mu krajach. Świat jest mały i kruchy, wszyscy jesteśmy od siebie zależni, a pandemia pokazała to z przerażającą widocznością – wydarzenia w dalekim Wuhan dotknęły dosłownie każdego mieszkańca planety.

Druga ważna idea, czasami trudna do zrozumienia przez współczesnego człowieka, została doskonale przedstawiona w encyklice „*Laborem exercens*” Papieża Jana Pawła II: *w głębi boskiego objawienia kryje się podstawowa prawda, zgodnie z którą człowiek stworzony na obraz Boga poprzez swoje dzieło uczestniczy w tworzeniu Stwórcy i w pewnym sensie, w miarę swoich możliwości, nadal rozwija i uzupełnia to dzieło, osiągając coraz większy postęp w odkrywaniu bezcennych bogactw zawartych w stworzonym świecie. Wypełniając Boży plan, współtworzymy naszą pracą i tylko współtworzenie może poprawić nasze życie.*

Zrozumienie wzajemnych powiązań naszego małego świata i rola w jego zmienianiu, nieuchronnie doprowadzi do idei współpracy. Co więcej, kooperacja to nie tylko wąskie rozumienie

działania ludzkiego. Współpraca może oczywiście wyrażać się w pracy zespołowej ramię w ramię, ale będąc na różnych krańcach kontynentu, a nawet z różnych stron planety, możemy się wzajemnie wspierać – wymieniać informacje, jednocześnie pracować nad podobnymi projektami, a przynajmniej po prostu wspierać się moralnie.

To nie przypadek, że instytucja miast partnerskich powstała właśnie po II wojnie światowej. Wtedy ludzie zdali sobie sprawę z kruchości świata, konwencji granic i potrzeby ludzkiego wsparcia. Na obrusie, który podarowali w 1944 r. mieszkańcy brytyjskiego Coventry Stalingradowi, wyhaftowano słowa: *Lepsza jest mała pomoc niż wielki żal.*

Na podstawie tego, co zostało powiedziane, widzę współpracę miast partnerskich w każdej uzgodnionej, konstruktywnej, twórczej działalności na rzecz mieszkańców tych miast. Tak, partnerstwo jest tradycją wywodzącą się z przeszłości, ale praca musi być przekształcana z terażniejszości w przyszłość.

Czasami byłem krytykowany za tak bardzo pragmatyczne czy „utilitarne podejście”: *A jak pojmować zbliżanie się? Przyjaźń?* Ale jestem głęboko przekonany, że zbliżenie i przyjaźń nie są pierwotne. Mają swój początek właśnie w trakcie wspólnej działalności. Nie robimy rzeczy dla związku, ale relacje stają się ciepłe dzięki temu, co robimy.

Ludzie mieszkający w dowolnym mieście na świecie chcą widzieć poprawę z dnia na dzień. Po to i tylko po to pracują i wybrani posłowie, i urzędnicy miejscy. I bez względu na problemy wielkiej polityki, nie zmieniają naturalnego dążenia mieszkańców do lepszego życia. Oznacza to, że w każdym reżimie i każdej politycznej turbulencji, miasta partnerskie mogą i powinny się kontaktować, wspierać się nawzajem.

W tym celu zawsze otwartych jest wiele dziedzin i sfer. Są to wymiany kulturowe, wspólne projekty, wymiana doświadczeń urzędów miejskich, praktyki przynoszące pozytywne rezultaty. Jeśli gospodarka może włączyć się do orbity interakcji, to ona otwiera nowe aspekty współpracy i kooperacji.

Współpraca Briańska i Konina jest przykładem konstruktywnej współpracy we wszystkich dostępnych obszarach. Szczególną uwagę zwracam na to, że Urząd Miasta Konina z należytą uwagą traktuje prośby i inicjatywy mieszkańców, udzielając im wsparcia, a to sprawia, że współpraca jest jak najbardziej żywa i bliska każdemu mieszkańcowi.

Aleksandr Aleksiejewicz Chlimankow
Lekarz
Głowa Miasta Brańska
w latach 2014-2019

Ważne przykłady współpracy Czerniowców i Konina jako miast bliźniaczych

Umowa o partnerstwie i współpracy między miastami Czerniowce (Ukraina) i Konin (Rzeczpospolita Polska) jest bezterminowa i została zawarta 3 maja 1994 roku. Dzięki wcześniejszym kontaktom Ukrainy i Polski, współpraca między naszymi gminami stała się konstruktywna i z upływem lat na jej bazie zrealizowano coraz więcej projektów dwustronnych, z których skorzystali mieszkańcy obu miast i krajów. Znaczenie współpracy dwustronnej potwierdzają również intencje Ukrainy, dotyczące przystąpienia do Unii Europejskiej, które zawsze były wspierane i z zadowoleniem przyjmowane przez polskie środowiska samorządowe i rządowe. Pomimo wprowadzenia na Ukrainie decentralizacji, a także reform sektorowych, które całkowicie zmieniły politykę rozwoju regionalnego, doświadczenie sąsiednich krajów europejskich stało się bardzo ważne i potrzebne stronie ukraińskiej.

Warto podkreślić, że przez lata wspomnianej współpracy między dwoma miastami udało się zrealizować wspólne projekty w sferze kulturalnej, społeczno-ekonomicznej, młodzieżowej i naukowej, brano udział w różnych programach wymiany, wydarzeniach międzynarodowych z udziałem przedstawicieli innych krajów i tym podobnych. Ponadto odbywa się regularna

korespondencja i komunikacja protokolarna między przedstawicielami obu gmin.

Szczególnie cenna dla mieszkańców Czerniowiec była pomoc humanitarna, którą przekazali polscy partnerzy z Konina rodzinom naszych żołnierzy, którzy bronią integralności terytorialnej Ukrainy w wojnie z rosyjskim wrogiem na wschodzie kraju. Tak więc w 2015 roku podczas akcji "Konin-Czerniowce: pomóżmy dzieciom" mieszkańcy Konina zebrali 3,6 tony pomocy humanitarnej o wartości 47 tysięcy złotych i już w czerwcu Czerniowce otrzymały tę pomoc. Jako pierwsi dary od polskich przyjaciół otrzymały rodziny poległych uczestników ATO, a także rodziny uczestników walk. Dziś w siedzibie Towarzystwa Czerwonego Krzyża pomoc otrzymały wielodzietne rodziny przesiedleńców, samotne matki i rodziny, w których wychowywane są dzieci niepełnosprawne. Pomoc otrzymało 46 rodzin, w których wychowuje się 107 dzieci.

A już w następnym 2016 roku Urząd Miasta Konin zwrócił się do Fundacji "Stichting Eemsmond helpt de Polen" w Holandii, która również zareagowała i zainicjowała zbiórkę produktów i niezbędnych towarów dla osób dotkniętych wojną na wschodzie Ukrainy. W grudniu dary zostały przekazane mieszkańcom Czerniowiec.

Oprócz tak ważnych obszarów współpracy społecznej, dość długo udawało się wspólnie organizować programy wymiany

młodzieży. Przez kilka kolejnych lat czerniowieckie zespoły muzyczne i taneczne brały udział w Międzynarodowym Dziecięcym Festiwalu Piosenki i Tańca, który odbywał się w Koninie. Grupy dzieci z Czerniowców miały okazję uczestniczyć w okresie letnim w polskich obozach wypoczynkowych dla dzieci w Koninie i Pobierowie, gdzie miały też okazję nawiązać przyjazne kontakty z polską młodzieżą. Natomiast grupy dzieci z miasta Konin regularnie odpoczywały wraz z rówieśnikami z Czerniowców w ukraińskich obozach dla dzieci "Bukowińskie Orlątko" i "Ojkos". Takie wymiany młodzieży pozwalają od dzieciństwa pielęgnować cechy dobrego sąsiedztwa i partnerstwa u dzieci, a także wymieniać się doświadczeniami oraz poznawać życie codzienne i tradycje sąsiednich narodów. Wśród wydarzeń kulturalnych warto również zwrócić uwagę na regularny i tradycyjny udział czerniowieckich zespołów twórczości ludowej w Festiwalu miast bliźniaczych, który odbywa się stale w Koninie w ramach Dnia Miasta.

Ponadto warto zwrócić uwagę na współpracę gospodarczą. W efekcie długoletniego, dwustronnego partnerstwa udało się skontaktować i zorganizować lokalnych przedsiębiorców w celu nawiązania relacji biznesowych, promowania lokalnych producentów i uczestniczenia w różnego rodzaju targach i wystawach. Tradycyjnymi stał się także udział polskich delegacji

na jednym z największych na Ukrainie Jarmarku Piotrowskim, który tradycyjnie odbywa się latem w Czerniowcach.

Ważnym kierunkiem współpracy jest również poznanie doświadczeń zagranicznych w administracji miejskiej i gospodarce komunalnej. W końcu lokalne gminy mają wspólne problemy i dlatego niezwykle przydatne okazało się doświadczenie zagranicznych kolegów w ich rozwiązywaniu. Ponadto delegacje z obu miast regularnie uczestniczyły w szeregu konferencji, seminariach, forach, publikowały swoje publikacje naukowe. W szczególności przy wsparciu strony polskiej, a mianowicie Towarzystwa Współpracy Polska-Wschód, którego działalność zajmuje ważne miejsce we współpracy między Czerniowcami a Koninem, zorganizowały nawet wspólne wydarzenie międzynarodowe z wyjazdem do Brukseli i wizytą w Parlamencie Europejskim.

Ogólnie rzecz biorąc, relacje między Czerniowcami a Koninem mają długą historię i konkretne, namacalne wyniki, które dają podstawy do twierdzenia o bliskiej przyjaźni, a narzędzie partnerstwa miast bliźniaczych jest dobrym mechanizmem rozwoju międzynarodowych stosunków dwustronnych.

Sergij Bostan
Dyrektor Departamentu Rozwoju
Socjalno-Ekonomicznego i Planowania Strategicznego
Czernowieckiej Miejskiej Rady

Wieloletnia i bogata przyjaźń

Samorząd rejonu Akmianie i polskie miasto Konin podpisały 21 września 1999 r. porozumienie o współpracy regionalnej. Od tego czasu odbywały się wymiany oficjalnych delegacji, organizowane były międzynarodowe letnie obozy dla dzieci, muzycy i tancerze uczestniczyli w festiwalach i uroczystościach artystycznych i muzycznych w obu krajach.

W 2000 roku, w uznaniu zasług dla rozwoju współpracy międzynarodowej, Rada Miejska rejonu Akmianie przyznała tytuł Honorowego Obywatela Rejonu Akmianie ówczesnemu Prezydentowi Miasta Konina Kazimierzowi Pałaszowi.

W Konińskim Międzynarodowym Festiwalu Pieśni i Tańca, który ma bardzo dawną tradycję i odbywa się już od czterdziestu lat, biorą udział akmiańskie dzieci i zdobywają nagrody.

W 2006 roku podjęto kolejny ważny krok w kierunku poszerzenia przyjaźni rejonu Akmianie z miastem Koninem - nawiązano oficjalne kontakty z miejską organizacją pozarządową „Eurokon 1993” i rozpoczęto wymianę delegacji.

W 2008 roku rozpoczęta wymiana wystawami: w Koninie wystawiono obrazy artystki ludowej z Akmianie, Heleny Adomaitienė. Na początku 2009 roku w Muzeum Regionalnym w Akmianie otwarto wystawę 24 grafik

przedstawicielki miasta Konina Mirosławy Dimitrowej. Później swoje prace prezentowali w Koninie artyści Stanisławas Adomaitis, Rita Almanis i inni. W 2008 roku w Koninie zorganizowano międzynarodowy obóz zawodowych fotografów, na którym reprezentowany był również samorząd rejonu Akmianie.

W 2009 roku narodził się nowy pomysł: zespół folklorystyczny z Akmianie, kilka dzieł rzemieślniczych i sami uczestnicy. uczestniczą w „konińskich Kaziukach” i obowiązkowo przywożą litewski chleb na degustację. W 2012 roku chleb litewski zdobył główną nagrodę na tej imprezie - został uznany za najsmaczniejszy. Później „konińskie Kaziuki” nazwano Festiwalem Kultur Miast Partnerskich Konina.

W 2012 roku kobieca drużyna piłki nożnej z Konina wzięła udział w V Światowych Igrzyskach Sportu dla Wszystkich „TAFISA”, które częściowo odbywały się terytorium rejonu akmiańskiego. To nie jedyni sportowcy, którzy odwiedzili Akmianie – nieco wcześniej męska drużyna kolarska przejechała przez najpiękniejsze zakątki kraju.

W 2014 roku Konin aktywnie uczestniczył w projekcie „Jedna Europa – Jedna Rodzina” przygotowanym przez Administrację rejonu Akmiańskiego i finansowanym przez Unię Europejską w ramach programu Europa dla obywateli. Przedstawiciele rejonu uczestniczyli w międzynarodowej

konferencji w Koninie „Ostatnie osiągnięcia w dziedzinie rozwoju gospodarczego i przyciągania inwestycji.” Praktyczne rozwiązania Konina „Konferencja była częścią realizacji strategii stymulacji gospodarczej, która trwa już ponad rok. Podczas wydarzenia zaprezentowane zostały rozwiązania miasta Konina mające na celu przyciągnięcie do regionu zarówno lokalnych, jak i międzynarodowych inwestycji zagranicznych, a także najlepszych praktyk okolicznych regionów.

W marcu 2015 roku ludowy zespół muzyczny nauczycieli Szkoły Muzycznej z Naujoji Akmianie wziął udział w VIII Festiwalu Kultur Miast Partnerskich Konina. Artyści ludowi Lionie Stupurienie i Ona Deniuszienie zaprezentowali podczas imprezy swoje dzieła sztuki.

W czerwcu na 36 Międzynarodowym Dziecięcym Festiwalu Pieśni i Tańca „KONIN 2015” rejon akmiański reprezentowała solistka Szkoły Muzycznej z Wienta (nauczycielka Genovaitie Bucziuvienie).

W 2016 roku na IX Festiwalu Kultury Partnerów Konińskich folklor i rzemiosło regionu Akmianie zaprezentował zespół muzyki ludowej „Liepa” z Domu Kultury w Papilie oraz Zinaida Mażieikienie, rzemieślniczka tradycyjnych wyrobów dziedzictwa narodowego i pielęgnująca rękodzieło - świecowanie.

Na 37 Międzynarodowy Dziecięcy Festiwal Piosenki i Tańca” Konin 2016 „przybyła bardzo liczna delegacja

z Akmianie: zespół wokalny Szkoły Muzycznej z Nowej Akmianie oraz grupa taneczna z edukacji nieformalnej „Desire Junior”.

W 2017 roku w jubileuszowym, dziesiątym Festiwalu Kultur Miast Partnerskich Konina wzięła udział ludowa grupa romantyczna z Domu Kultury Akmianie „Akmianies vyrai” (lider Alvidas Vaicziakauskas), twórcy ludowi Lionie Stupurienie i Ona Deniuszienė. Na Międzynarodowym Dziecięcym Festiwalu Pieśni i Tańca region Akmiański reprezentowali soliści Szkoły Muzycznej z Wienta (nauczycielka Genovaitė Bucziuvienė), która przygotowywała również solistów, do wzięcia udziału w takim samym Festiwalu w 2018 roku.

Fakty pokazują więc, że przyjaźń regionu Akmianie z miastem Konin jest nie tylko wieloletnia, ale i bardzo bogata.

Co najbardziej podoba mi się w naszej współpracy? Rozpoczynając od oficjalnych wizyt studyjnych, przeniosła się w inne sfery obu naszych regionów i zaangażowała w to w ciągu ostatnich dwudziestu lat ponad sto osób.

Jestem przekonany, że nasza przyjaźń będzie się wzmacniać, poszerzać, przybierać nowe formy. Z całego serca tego życzę miastu Konin i samorządowi rejonu Akmianie!

Mer samorządu rejonu Akmenes
Vitalijus Mitrofanovas

Współpraca partnerska ze Wschodem – wzajemne zaufanie gwarancją przyjaźni

Moje początki współpracy ze Wschodem jako prezydenta miasta zaczęły się w Briańsku w maju 1995 roku. Zaproszenie przyszło do władz miasta na obchody 50 rocznicy zakończenia II wojny światowej. Pojechałem sam ze swoim kierowcą samochodem służbowym starym Polonezem, który wzbudzał spore zainteresowanie. Na posiedzeniu Zarządu Miasta rozpatrzono zaproszenie w celu ustalenia składu delegacji. Entuzjazmu nie było, a chętnych tym bardziej, więc uznałem, że pojedę sam. Konin w przeszłości utrzymywał kontakty z Briańskiem na różnych płaszczyznach. Warto było do nich powrócić. Po roku 1989 w Polsce rozpoczęła się transformacja ustrojowa, która wyzwaliała dużą niechęć do Rosji. Różne incydenty niekorzystne do budowania współpracy były szczególnie nagłaśniane. Nie był więc to dobry czas na rozwój takiej współpracy. Spotkania i rozmowy z władzami miasta i obwodu potwierdziły i przekonały mnie do potrzeby współpracy. Ustaliliśmy, że jeszcze w czasie tej wizyty podpiszemy porozumienie o partnerskiej współpracy. Umowa dotyczyła głównie powiązań kulturalnych, społecznych, sportowych oraz gospodarczych. Szczególnie ważne stało się zbliżenie społeczeństw, umożliwienie bezpośrednich kontaktów między

szkołami, grupami młodzieżowymi, zespołami artystycznymi i sportowymi, sprzyjających zapoznaniu z kulturą, obyczajami, problemami dnia codziennego, organizacji imprez prezentujących dorobek współpracujących miast. Podpisane w maju 1995 roku w Briańsku zostało odnowione i uszczegółowione po zmianach władz w Briańsku w listopadzie 1997 roku podczas wizyty w Koninie. Udział młodzieży obu miast w corocznych wakacyjnych obozach ekologicznych, a także pozostałych miast partnerskich oraz zespołów artystycznych w Międzynarodowym Dziecięcym Festiwalu Piosenki i Tańca w Koninie stały się sztandarowymi imprezami współpracy. Ta wszechstronna efektywna współpraca stała wzorem dla wielu miast w Polsce. Te wszechstronne relacje miały swoich wyjątkowych patronów, w Briańsku Panią Mirenę Kopyłową, a w Koninie Pana Zdzisława Jacaszka. Władze Briańska wielokrotnie doceniały nasze działania na rzecz współpracy przyznając okolicznościowe medale oraz Tytuł Honorowego Profesora Briańskiego Uniwersytetu Państwowego.

Drugim miastem na Wschodzie, z którym Konin rozwijał wszechstronną współpracę są Czerniowce na Ukrainie. Umowę partnerską Konin zawarł w maju 1994 roku, dwa miesiące przed wyborem mnie na prezydenta miasta. Gdy poznałem mera Czerniowiec Pana Mykolę Fedoruka, bardzo przyjaznego, życzliwego i kontaktowego człowieka wiedziałem, że mamy

dobry klimat dla rozwoju współpracy. Późniejsze lata w pełni to potwierdziły. Gdy pojawiały się jakieś problemy w kontaktach z miastami na szczeblu urzędniczym, mieliśmy swoje telefony i szybka reakcja naprowadzała służby miejskie na właściwe tory. Wielopłaszczyznowa współpraca dawała obu stronom wymierne efekty.

Na szczególne wyróżnienie zasługuje sytuacja, gdy partner jest w potrzebie. Tak było w 2009 roku, gdy na Ukrainie wybuchła epidemia wirusa groźnej grypy, a brakowało odpowiedniego leku. Władze Ukrainy akceptowały tylko lek przeciwwirusowy o nazwie Tamiflu. Samorząd Konina przeznaczył na zakup tego leku 50 000 zł i niezwłocznie został dostarczony do naszego miasta partnerskiego. To ważne, żeby w takich przypadkach samorzady się wspierały w potrzebie.

Kolejnym naszym partnerem z za wschodniej granicy został Rejon Akmeny. Z inicjatywy prezydentów Polski i Litwy w czerwcu 1999 roku zorganizowano w Wilnie Samorządowe Forum Litewsko-Polskie z przesłaniem do samorządów o podejmowanie partnerskiej współpracy. Pojechałem na to forum z nastawieniem odnowienia kontaktów z regionem Taurogi, z którym wcześniej Województwo Konińskie współpracowało. Niestety nie było żadnego przedstawiciela z miasta Taurogi. Przeglądałem listę przedstawicieli miast litewskich i żaden pomysł nie przychodził mi do głowy. Rozmowy kularowe miały

ułatwić ewentualne kojarzenie partnerów. Pomysł organizatorów był taki, po pierwszym dniu obrad forum, partnerzy litewscy uzgadniają partnera polskiego i zabierają go do siebie w celu zapoznania nas ze swoim miastem i regionem. Dwaj Panowie Anicetas Lupeika – mer Akmeny i Klemas Inta – sekretarz w tym dniu towarzyszyli mi w każdej przerwie i po obiedzie wyruszyliśmy w drogę odległą od Wilna ponad 230 km do Akmeny. Tak zrodziła się przyjaźń od pierwszego... spotkania. Zaprosiłem delegację Akmeny do Konina i 21 września 1999 roku nastąpiło uroczyste podpisanie porozumienia o współpracy. Rozpoczęła się intensywna współpraca w dziedzinie pomocy społecznej, kultury i oświaty, sportu i rekreacji oraz rozwoju demokracji. Akmenie zależało głównie na pomocy w dostosowaniu ich struktur samorządowych w dążeniu do wejścia do Unii Europejskiej i wspieraniu w projektach finansowanych ze środków unijnych. Przez lata ta sąsiedzka współpraca rozwijała się dla dobra obu stron, szczególnie przyjaźń międzyludzka, co też było pewnym wyjątkiem w relacjach partnerskich miast. Powstałe Stowarzyszenie EROKON miało na celu rozwijanie przyjaźni między mieszkańcami naszych miast. Dałem osobiście dobry przykład zapraszając prywatnie Anicetasa Lupeikę z żoną do Konina, będąc również wcześniej z żoną w Akmenie. Rodzinne wspólne spotkania, wspólnych przyjaciół były okazją do wzruszających

wspomnień i niezapomnianych wrażeń. Instytucje będą kontynuowały rozpoczętą przez nas współpracę dokładając swoją cegiełkę i rozwijając nowe formy współpracy.

Czwartym partnerem Konina ze Wschodu jest łotewskie Dobeles, z którym umowę o współpracy podpisano 2 czerwca 2001 roku.

20 maja 2006 roku zawarta została oficjalna umowa o współpracy partnerskiej pomiędzy Koninem a Ungheni (Mołdawia), chociaż faktyczna współpraca rozpoczęła się w 2001 roku realizacją wspólnego projektu finansowanego ze środków unijnych mającego na celu usprawnienia finansowania i zarządzania jednostki samorządowej.

Od 2007 roku Konin utrzymywał partnerskie relacje z innym litewskim rejonem – Joniskis, chociaż sformalizowano podpisaniem listu intencyjnego w maju 2009 roku. Współpracę rozpoczęto od wspólnych warsztatów fotograficznych, wystaw i plenerów malarskich oraz występów zespołów ludowych.

Siódmym partnerem Konina ze Wschodu jest miasto Reczyca (Republika Białorusi), z którym zawarto 27 czerwca 2009 roku „Protokół zamierzeń o współpracy partnerskiej w dziedzinach przemysłu i rolnictwa, sportu i turystyki, kultury i sztuki”.

Kazimierz Pałasz
prezydent Konina 1994-2010

Czy warto być dobrym sąsiadem?

Dobrzy ludzie stanowią piękno miejsca. Jakże można [nazwać] prawdziwie mądrym kogoś, kto ma wybór i nie chce pozostać wśród dobrych ludzi?

Konfucjusz

Stowarzyszenie Współpracy Polska-Wschód jest organizacją pozarządową, która jako organizacja postawiła jedno z najważniejszych zadań przed strukturami współpracy z samorządami lokalnymi, wspomagając rozwijanie partnerstwa z miastami zza wschodniej granicy. W Koninie działalność ta bez mała w całości, wypełnia program Oddziału Konińskiego. Tak się złożyło, że mimo zmian w polityce ówczesnego, wschodniego sąsiada, nie zerwano partnerstwa z Briańskiem. Partnerami do współpracy były województwo konińskie i obwód briański.

W początku przemian ustrojowych u nas, a także już w nowym państwie rosyjskim, miały miejsce kilkakrotne, wzajemne wizyty władz. Kontakty między mieszkańcami naszego miasta i stolicą obwodu organizowane były głównie przez nasze stowarzyszenie, a także indywidualnie przez osoby zainteresowane *robieniem biznesu*. Po 1995 roku, podpisaniu umowy przez miasta, nastąpiła zdecydowana poprawa wymiany nie tylko w sferze kultury, ale także młodzieżowej oraz promocji współpracy gospodarczej czy turystyki. Obok partnerstwa z Briańskiem rozwijały się dobre relacje z Litwinami, Łotyszami,

Ukraińcami, Mołdawianami i Białorusinami. Na Dni Konina zapraszane były zawsze delegacje z naszych miast partnerskich ze wschodu i zachodu. W ten sposób te konińskie spotkania były okazją do nawiązywania, wydawałoby się – wtedy niemożliwych, relacji między miastami z byłych Radzieckich Republiki, kontaktów litewskiego Akmenes i łotewskiego Dobele z rosyjskim Briąńskiem. Mimo upływu wielu lat i nieciekawego obrotu wydarzeń politycznych, partnerstwo przetrwało i mam nadzieję, że się nie rozerwie. Zarówno my, jak i nasi partnerzy, jesteśmy takiego samego zdania.

Spółecznym dyplomatom nie jest łatwo myśleć o przyszłości. Oficjalne stosunki z naszymi sąsiadami nie poprawiają się, wręcz przeciwnie – wyszukiwane są nowe spory. Sytuacja tego rodzaju jest dobrą pożywką dla co raz to bardziej kąśliwej propagandy po obydwu stronach granicy. Nie chcę oceniać, która strona bardziej nadwyręza cierpliwość społeczeństwa, ale skutki powyższych działań niszczą wzajemne relacje sąsiedzkie. Właśnie w takich warunkach samorządowcy i organizacje pozarządowe zabiegają o dobre sąsiedztwo.

Szukamy dobrych rozwiązań nie patrząc na wrogość, która wylewa się przez usta propagandystów. Takimi rozwiązaniami są kontakty partnerskie naszych samorządowców i społeczników. Rzeczą oczywistą jest, że nie wszystkie programy są równie intensywnie wypełniane. Do takiego stanu przyczyniła się nie

tylko polityka, ale także panująca pandemia. Wiele cennych form zostało odłożonych na późniejszy, lepszy czas. Pojawiają się też nowe wyjścia z tej sytuacji. Choćby pomysł przekazania sobie nawzajem życzeń z okazji 76. rocznicy zakończenia II Wojny Światowej w Europie, a Dnia Zwycięstwa w krajach za Bugiem – koninianie briańszczanom a briańszczanie koninianom. Całość inicjatywy odbyła się przez Internet. Jak widać, tradycyjne formy można uzupełnić współczesnymi środkami komunikacji.

Dzięki internetowi nasza utalentowana młodzież da sobie radę. Ta forma kontaktu na pewno pomoże, jednak nie zastąpi bezpośrednich spotkań, tak potrzebnych w nawiązywaniu bliskich, koleżeńskich relacji. Miejmy nadzieję, że zło nie trwa wiecznie.

Na niedawnym spotkaniu naszego stowarzyszenia jeden z jego uczestników, szef przedsiębiorstwa municypalnego, zaproponował ciekawą formę współpracy partnerskiej. Zdeklarował udział swojego zakładu w podzieleniu się doświadczeniami w kwestii wzajemnego rozwiązywania trudnych problemów w pracy, powodowanych przez zagrożeniami naszej cywilizacji. Do tego pomysłu włączyły się jeszcze dwie miejskie, innowacyjne organizacje gospodarcze. Propozycje te staną się ważnym punktem przyszłych planów współpracy partnerskiej. Nasi kontrahenci mogą zapoznać się z ofertą promotorów takiej formy współdziałania partnerskiego na dalszych stronach niniejszej publikacji.

Często słyszy się skrajnie negatywne oraz nieuprawnienie pozytywne opinie na temat współpracy. Oba stanowiska potrafią nieść za sobą problemy, ponieważ nie reprezentują racjonalnego spojrzenia na sprawę. Nie miejsce na to, aby wymieniać pochodzenie tych opinii. Zapewne propagatorzy takich poglądów mają problemy z przyswajaniem wiedzy, zarówno o sobie, czyli o nas, Polakach, jak i tych, którzy mieszkają za naszymi granicami. Temu wszystkiemu można zaradzić. Prosta metoda: należy szukać możliwości wzajemnych kontaktów. Tym, zaś jest ruch partnerstwa: miast, gmin, województw, a w tym instytucji samorządowych, organizacji pozarządowych i wszystkich pasjonatów dobrych relacji międzyludzkich. Więc, dobrze być sąsiadem i mieć dobrego sąsiada.

Zdzisław Jacaszek
Wiceprezes Stowarzyszenia
Współpracy Polska-Wschód

Porządkowanie gospodarki odpadami komunalnymi na terenie subregionu Konińskiego

W 1990 roku w Polsce wdrożony został pierwszy etap reformy samorządowej. Powstały samorządne gminy, zobowiązane do realizacji określonych zadań publicznych. Najważniejsze były zadania infrastrukturalne związane bezpośrednio z potrzebami mieszkańców, takie jak wodociągi, kanalizacja, oczyszczalnie ścieków, drogi, gospodarka odpadami. Świadomość, że bez zewnętrznego wsparcia finansowego samodzielnie gminy nie udźwigną tych zobowiązań, mobilizowała do zawierania porozumień międzygminnych.

W 1997 roku z inicjatywy 6 miast i gmin został powołany Związek Międzygminny „Koniński Region Komunalny”. Jego zadaniem było przede wszystkim uporządkowanie gospodarki odpadami na terenie gmin, w tym wdrożenie selektywnej zbiórki odpadów, likwidacja i rekultywacja gminnych składowisk i modernizacja składowiska w Koninie oraz edukacja ekologiczna. W kolejnych latach do związku przystąpiły jeszcze cztery gminy.

W 2004 roku Polska stała się członkiem Unii Europejskiej, co stworzyło możliwość uzyskania finansowego wsparcia planowanych inicjatyw. Pomysł zbudowania instalacji termicznego przekształcania odpadów komunalnych (spalarni odpadów) zrodził się w Związku Międzygminnym w 2005 roku,

a od 2006 roku rozpoczęły się pierwsze konsultacje z samorządowcami subregionu konińskiego dotyczące idei wybudowania instalacji. Związek przygotował i złożył w Wojewódzkim Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Poznaniu Kartę Potencjalnego Przedsięwzięcia. Projekt obejmował budowę Zakładu Termicznego Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych (ZTUOK) oraz rekultywację 14 gminnych składowisk w subregionie konińskim. Systematycznie prowadzono kolejne prace przygotowawcze,

w tym dokumenty niezbędne do ubiegania się o wpisanie projektu na listę ministerialną inwestycji zakwalifikowanych do dofinansowania ze środków Unii Europejskiej. Po uzyskaniu niezbędnych decyzji, w sierpniu 2009 roku złożony został kompletny wniosek o dofinansowanie przedsięwzięcia z Funduszu

Spójności UE. W grudniu 2010 roku eksperci UE pozytywnie zakończyli ocenę wniosku, ale losy projektu nie były jednak pewne. Z formalnego punktu widzenia jego beneficjentem nie mógł być związek komunalny.

Zmiany w samorządach po wyborach w 2010 nie dawały nadziei na ponowną akceptację projektu przez gminy, które poza deklaracjami chęci uczestnictwa w projekcie obawiały się zobowiązań finansowych związanych ze współfinansowaniem tak kosztownej inwestycji. Jej wartość na tym etapie wyceniono na ponad 300 mln zł. Przełomem była decyzja samorządu konińskiego o powołaniu 6 kwietnia 2011 roku, na bazie zakładu budżetowego Miejskiego Zakładu Gospodarki Odpadami Komunalnymi spółki z ograniczoną odpowiedzialnością ze 100 % udziałem miasta Konin, które aportem wniosło do spółki blisko 40 milionowy majątek dotychczasowego zakładu. Do spółki kolejno przystąpiły również pozostałe samorządy gmin subregionu. 27 maja 2011 roku została podpisana umowa o bezzwrotnym dofinansowaniu projektu POIS.02.01.00.00.00.009/10 na kwotę blisko 150 mln zł. 22 czerwca 2011 roku Koniński Region Komunalny rozwiązał Jednostkę Realizującą Projekt, a jej pracownicy rozpoczęli pracę w Jednostce Realizującej Projekt w MZGOK Sp. z o.o. W listopadzie 2012 roku podpisano Umowę z NFOŚiGW o przyznaniu preferencyjnej pożyczki pokrywającej pozostałą część kosztów inwestycji

z okresem spłaty 35 lat. Tak więc samorządy, udziałowcy spółki nie poniosły z tytułu realizacji inwestycji żadnych kosztów.

Dalej sprawy potoczyły się sprawnie i zgodnie z kontraktem zawartym z Konsorcjum Integral-Erbud-Introl, 21 grudnia 2015 roku Zakład Termicznego Unieszkodliwiania Odpadów został oddany do eksploatacji.

Zakład Termicznego Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych został zlokalizowany przy ul. Sulańskiej 13, na działkach, położonych w obrębie Gosławice, których właścicielem jest Miejski Zakład Gospodarki Odpadami Komunalnymi Sp. z o.o. w Koninie. Inwestycja zajmuje ponad 4 ha powierzchni. ZTUOK powstał w latach 2013-2015 przy współdziałaniu środków finansowych UE pochodzących z Funduszu Spójności. ZTUOK został wyposażony w jedną linię do termicznego unieszkodliwiania odpadów komunalnych o kodach 20.03.01, 19 12 12, ex 19 12 12, o łącznej wydajności spalania 94 000 ton odpadów na rok. Układ technologiczny i techniczny Zakładu zapewnia odzysk ciepła ze spalania odpadów oraz przetworzenie uzyskanej energii do postaci energii elektrycznej i ciepła użytkowego w kogeneracji. Instalacja ZTUOK została podzielona na funkcjonalne węzły: przywozu i wyładunku odpadów, załadunku odpadów do procesu spalania, spalania odpadów, odzysku i przetwarzania odzyskanej energii, oczyszczania spalin i odprowadzania gazów wylotowych, monitoringu i kontroli

emisji, przetwarzania zużli, unieszkodliwiania popiołów lotnych i stałych produktów oczyszczania spalin, zasilania i wyprowadzenia mocy oraz aparaturę kontrolno-pomiarową i automatykę.

Technologia ZTUOK oparta została na zastosowaniu kotła parowego z rusztem posuwisto-zwrotnym umożliwiającym intensyfikację procesu mieszania i spalania odpadów. Para z upustów turbiny kierowana jest do wymienników ciepłowniczych zasilających miejską sieć ciepłowniczą. Energia elektryczna wytworzona w generatorze prądu przemiennego jest wyprowadzana do krajowej sieci elektroenergetycznej oraz zaspokaja potrzeby własne zakładu.

Parametry techniczne:

- wydajność przetwarzania 94 000 Mg odpadów na rok,
- nominalna wydajność godzinowa 12,05 Mg odpadów na godzinę,
- kocioł parowy rusztowy Martin o wydajności 32,5 Mg pary na godzinę i zainstalowanej mocy cieplnej 28,330 MW_t,
- turbozespół parowy upustowo-kondensacyjny firmy Siemens o zainstalowanej mocy elektrycznej 7,3 MW.
- układ pracuje w kogeneracji: moc elektryczna 6,75 MW_e,
moc cieplna 15,5 MW_t

Powyższe parametry pozwalają na wyprodukowanie w kogeneracji rocznie około 47 000 MWh energii elektrycznej

i 120 000 GJ energii cieplnej. Ilości te gwarantują osiągnięcie wskaźnika efektywności energetycznej R1 na poziomie >0,65, co pozwala kwalifikować tę metodę unieszkodliwiania odpadów do procesu odzysku. Zakład Termicznego Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych pracuje od sześciu lat. W tym czasie zutylizowaliśmy ponad 500 tysięcy ton odpadów komunalnych pochodzących od mieszkańców subregionu konińskiego (36 miast i gmin). Z odpadów wyprodukowaliśmy 265 tysięcy megawatogodzin energii elektrycznej, która zasilila sieć krajową i 800 tysięcy gigadzuli ciepła, które dostarczyliśmy do dyspozycji Miejskiego Przedsiębiorstwa Energetyki Ciepłej, zaspokajającego potrzeby mieszkańców Konina.

Uporządkowanie gospodarki odpadami w subregionie konińskim, polegające na budowie spalarni odpadów komunalnych i zrekultywowaniu 14 zamkniętych gminnych składowisk odpadów było efektem długoletnich starań wielu samorządów, instytucji i osób, dla których dobro środowiska było szczególnie ważne.

Podstawowym warunkiem powodzenia było porozumienie się wszystkich partnerów przedsięwzięcia i konsekwentne dążenie do realizacji celu. Cieszymy się, że udało się nam go osiągnąć.

MZGOK Sp. z o.o. przygotowuje kolejne inwestycje. Nowoczesna sortownia, kompostownia, biogazownia i kolejna

spalarnia odpadów resztkowych, to zadania, które stoją przed nami.

Mamy nadzieję, że ich przygotowanie, procedury administracyjne i realizacja obejmie okres znacznie krótszy niż budowa Zakładu Termicznego Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych.

Więcej informacji na stronie
www.mzgok.konin.pl

Prezes Zarządu MZGOK Sp. z o.o.
Henryk Drzewiecki

Opracowanie:
Elżbieta Streker-Dembińska
Dyrektor Techniczny MZGOK Sp. z o.o.

Ciepło z głębi ziemi

Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej – Konin Sp. z o.o. posiada 45-letnie doświadczenie w branży ciepłowniczej. Od 1992 roku firma funkcjonuje w formie spółki prawa handlowego ze 100% udziałem Gminy Konin. Spółką kieruje jednoosobowo Prezes Zarządu – Sławomir Lorek.

Nadrzędnym celem działalności MPEC – Konin Sp. z o.o. jest ciągła i niezawodna dostawa ciepła z miejskiej sieci ciepłowniczej, łącznie z kompleksowym świadczeniem usług w tym zakresie. MPEC-Konin Sp. z o.o. dostarcza ciepło mieszkańcom miasta Konina za pośrednictwem sieci ciepłowniczej o łącznej długości około 161 km. Roczna sprzedaż energii ciepłej dla odbiorców MPEC –Konin to około 1 mln GJ. Kapitał zakładowy firmy wynosi 44,9 mln PLN a zatrudnienie wynosi 126 pracowników. System ciepłowniczy miasta Konina zasilany jest obecnie z dwóch źródeł opartych na paliwach odnawialnych: Źródło nr 1 - Elektrownia Konin - Zespół Elektrowni Pątnów – Adamów – Konin S.A. wykorzystujące jako paliwo biomasę. Źródło nr 2 – Zakład Termicznego Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych (ZTUOK) - Miejski Zakład Gospodarki Odpadami Komunalnymi Sp. z o.o. wykorzystujące jako paliwo odpady komunalne.

MPEC-Konin Sp. z o.o. realizuje trzy duże przedsięwzięcia inwestycyjne ważne dla miasta Konina i spółki, które przyczynią

się do optymalizacji oraz niezawodności konińskiego systemu ciepłowniczego. Realizacji tak dużych inwestycji możliwa jest dzięki skutecznemu pozyskiwaniu przez Spółkę dotacji z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Przebudowa systemu ciepłowniczego miasta Konina

W roku 2018 Spółka zawarła z Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie umowę o dofinansowanie Projektu „Przebudowa systemu ciepłowniczego miasta Konina” w ramach działania 1.5 Efektywna dystrybucja ciepła i chłodu, oś priorytetowa I Zmniejszenie emisyjności gospodarki Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014 - 2020. MPEC-Konin otrzyma w ramach realizacji Projektu 12.463.988,34 zł. Całe przedsięwzięcie kosztować będzie około 27.500.000 zł. Oprócz środków z NFOŚiGW Spółka przeznaczy na jego realizację środki własne. Przebudowa systemu ciepłowniczego spowoduje jego optymalizację, tzn. dostosowanie przewymiarowanych sieci magistralnych (głównie napowietrznych) i rozdzielczych do aktualnych potrzeb. Realizacja inwestycji pozwoli na: zmniejszenie zużycia energii pierwotnej, spadek emisji gazów cieplarnianych, poprawi hydraulikę sieci ciepłowniczej oraz skróci czas dopływu wody

ciepłowniczej do najdalej oddalonych od źródeł ciepła odbiorców. Realizację projektu zaplanowano na lata 2018-2021.

Przebudowa węzłów i sieci ciepłowniczych w Koninie

W roku 2020 r. Spółka zawarła z Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Warszawie umowę o dofinansowanie Projektu „Przebudowa węzłów i sieci ciepłowniczych w Koninie” również w ramach działania 1.5 Efektywna dystrybucja ciepła i chłodu, oś priorytetowa I Zmniejszenie emisyjności gospodarki Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2014 - 2020. MPEC-Konin otrzyma w ramach realizacji Projektu 4.129.732,96 zł przy całkowitym koszcie 6.035.990,53 zł brutto. Przedsięwzięcie polegać będzie na przebudowie sieci ciepłowniczej w ul. Leśnej, likwidacji węzłów grupowych i sieci niskoparametrowych, budowie węzłów ciepłowniczych indywidualnych oraz budowie i przebudowie sieci wysokoparametrowych w ramach likwidacji węzłów grupowych na osiedlu Zatorze i Piłsudskiego. Zlikwidowanych zostanie łącznie 8 węzłów grupowych, a w ich miejsce powstanie 29 węzłów indywidualnych. Łączna długość sieci objętej projektem wynosi 2,42 km, w tym długość sieci zmodernizowanej 1,15 km, a długość sieci wybudowanej 1,27 km. Celem projektu jest zmniejszenie strat ciepła w procesie jego dystrybucji poprzez rozgrupowanie węzłów grupowych i likwidację sieci

ciepłowniczych niskoparametrowych oraz przebudowę/budowę sieci wysokoparametrowych. Projekt realizowany będzie w latach 2020 – 2023.

Budowa Ciepłowni Geotermalnej

W roku 2020 podpisana została również umowa z NFOŚiGW, dotycząca dofinansowania zadania pn.: "Budowa Ciepłowni Geotermalnej" w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020. Planowany koszt całkowity inwestycji brutto: 56.088.436,04 zł. Kwota dofinansowania: 24.141.132,00 zł. Przedsięwzięcie polegać będzie na budowie ciepłowni geotermalnej z infrastrukturą oraz wykonanie odwiertu geotermalnego Konin GT-3. Podstawowym celem projektu jest produkcja energii cieplnej na bazie lokalnego źródła geotermalnego (odnawialnego). Projekt wpisuje się więc w politykę UE z zakresu ochrony środowiska, strategię bezpieczeństwa energetycznego kraju oraz poprawę warunków rozwoju regionalnego. Moc zainstalowana ciepłowni wynosić będzie 8,1 MWt, a planowana roczna produkcja energii cieplnej blisko 159 tys. GJ. Szacowany roczna redukcja emisji CO₂: 6 746,09 Mg/rok. Ciepłownia Geotermalna, po elektrowni i spalarni, stanie się ważnym źródłem ciepła dla Konina. W miesiącach letnich wspierać będzie system podgrzewania wody dla całego miasta, a w zimowych dostarczać około dziesięć

procent potrzebnego ciepła. Miasto Konin należy do nielicznych w Polsce, w których ciepło na potrzeby mieszkańców produkowane jest prawie wyłącznie w źródłach odnawialnych. Projekt realizowany będzie w latach: 2021-2022.

Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej – Konin Sp. z o.o.
ul. Gajowa 1, 62-510 Konin, tel. sekr. 63 249 73 00, kom.667 600
020, e-mail: sekretariat@mpec.konin.pl
www.mpec.konin.pl

Gotowi do Współpracy

Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Spółka z.o.o. z siedzibą w Koninie jest spółką prawa handlowego realizującą zadania własne gminy, całość udziałów w spółce należy do gminy Konin.

Przedmiotem działalności przedsiębiorstwa jest przede wszystkim: pobór uzdatnianie i dostawa wysokiej jakości wody dla mieszkańców miasta Konina oraz działalność usługowa w zakresie odprowadzania i oczyszczania ścieków. W ramach działalności pomocniczej. Spółka buduje instalacje wodno-kanalizacyjne, świadczy usługi hydrodynamicznego czyszczenia oraz inspekcji telewizyjnej kanalizacji, usługi w zakresie przyjmowania odpadów, usługi asenizacyjne, usługi laboratoryjne oraz wiele innych czynności między innymi usługi warsztatowe takie jak wulkanizacja i serwis samochodowy.

Przedsiębiorstwo, aby poprawić jakość wykonywanych usług zrealizowało w ostatnich latach szereg proekologicznych inwestycji współfinansowanych ze środków Unii Europejskiej.

Przedsiębiorstwo jest koordynatorem lokalnego klastra energii „Zielona Energia Konin”, który realizuje inwestycje związane z pozyskiwaniem energii z odnawialnych źródeł.

W ramach dialogu i wymiany doświadczeń przedsiębiorstwo chętnie przyjmuje wizyty z samorządów i przedsiębiorstw wodno-kanalizacyjnych z innych regionów.

Na początku października 2021 r. Pan Zbigniew Szymczak, Prezes Zarządu PWiK gościł delegację z Czernihowa. Delegaci z ukraińskiego Czernihowa stoją przed dużym wyzwaniem inwestycyjnym i planują budowę stacji uzdatniania wody dla aglomeracji ponad 250 tys. mieszkańców. Jako przykład wzorowego obiektu uznali Stację Wodociągową Konin-Kurów, której modernizacja jest na ukończeniu, a jej koszt to ponad 41 mln złotych. Jest to największa inwestycja w historii przedsiębiorstwa. Nowoczesna Stacja Wodociągowa znalazła uznanie gości. Zapoznali się z procesem uzdatniania i dezynfekcji wody oraz monitorowania jej jakości. Pozyskali informacje na co należy zwrócić uwagę przy projektowaniu i realizacji tak ważnego przedsięwzięcia.

Czernichowianie zainteresowali się, też rozwiązaniami automatyki procesów technologicznych. Goście zwiedzili obie zmodernizowane oczyszczalnie ścieków, dzięki czemu Konin jest w gronie niespełna 30% aglomeracji w Polsce, które spełniają wymogi unijnej dyrektywy „ściekowej” oraz wymogi Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych. Na koniec wizyty delegacja miała okazję zwiedzić nowo wybudowaną (przy wsparciu środków z Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska

i Gospodarki Wodnej) farmę fotowoltaiczną o mocy 2,2 MW oraz Laboratorium Badań Środowiskowych z akredytacją PCA.

Wierzimy, że doświadczenia zdobyte podczas wizyty w Koninie będą przydatne w procesie inwestycyjnym nowej stacji w Czernihowie, tym samym zachęcamy przedsiębiorstwa wodno-kanalizacyjne i samorządy do wymiany doświadczeń i współpracy. Jesteśmy gotowi podzielić się doświadczeniami w przygotowaniu procesów inwestycyjnych i eksploatacji nowoczesnych rozwiązań działalności podstawowej jak i pozyskiwania energii elektrycznej dla swoich potrzeb i dla uczestników projektu międzyzakładowego.

Bibliografia

Źródła

EADRCC SITUATION REPORT N° 3 Pandemic Flu in Ukraine

<https://www.nato.int/eadrcc/2009/10-flu-ukr/flu-ukr-SitRep3.pdf>

Główny Departament Statystyki Obwodu Czerniowieckiego

<http://www.cv.ukrstat.gov.ua/statinf/demoh/chus.htm>

Porozumienie o partnerstwie i współpracy między miastem Konin a miastem Czerniowce Konin 1994.

Porozumienie o współpracy pomiędzy II Liceum

Ogólnokształcącym im. K. K. Baczyńskiego a XXVII Liceum

Miejskim Liceum Ogólnokształcącym im. E.I. Kustowa w Briańsku Konin 2008.

Porozumienie o Współpracy partnerskiej pomiędzy miastem Briańsk w Federacji Rosyjskiej a miastem Konin w Rzeczpospolitej Polskiej Briańsk 2003.

Porozumienie o współpracy regionalnej między miastem Briańsk w Federacji Rosyjskiej a miastem Konin w Rzeczpospolitej Polskiej Briańsk 1995.

Porozumienie o współpracy regionalnej między miastem Briańsk w Federacji Rosyjskiej a miastem Konin w Rzeczpospolitej Polskiej Konin 1997.

Stephen Ch. *Joint Report by Inverness City Manager and Chairman, The City of Inverness Town Twinning Committee*, Inverness 2008.

Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu *Doświadczenia i perspektywy udziału polskich samorządów w umacnianiu lokalnego i regionalnego wymiaru partnerstwa wschodniego*, Poznań 2013.

Stowarzyszenie Współpracy Polska-Wschód *Główne kierunki działalności Stowarzyszenia Współpracy Polska-Wschód w latach 2016-2021*, Warszawa 2016.

Stowarzyszenie Współpracy Polska-Wschód *Sprawozdanie z działalności Stowarzyszenia Współpracy Polska-Wschód w okresie kadencji 2011 - 2016*, Warszawa 2021.

Traktat między Polską a Ukrainą o dobrym sąsiedztwie, przyjaznych stosunkach i współpracy Warszawa 1992.

Traktat między Rzeczpospolitą Polską i Federacją Rosyjską o handlu i współpracy gospodarczej, Warszawa 1993.

Traktat o przyjaznej i dobrosąsiedzkiej współpracy Moskwa 1992.

Ikonografia: Mirosław Jurgielewicz, Zbigniew Morawski,
www.swpw.eu.

Opracowania

Baker T. *A tale of twin cities: how Coventry and Stalingrad invented the concept*, The Guardian

<https://www.theguardian.com/cities/2016/mar/04/twin-cities-coventry-stalingrad-war>

(brak autora materiału) *O Nas* Oficjalna strona Stowarzyszenia

Reading Dusseldorf <http://reading-dusseldorf.org.uk/about>

(brak autora materiału) *Sharing for tomorrow's Europe: Thematic networking of Twinned Towns*

https://ec.europa.eu/citizenship/pdf/doc321_en.pdf

(brak autora materiału) *Introducing CEMR* Oficjalna Strona Rady Gmin i Regionów Europejskich

https://www.ccre.org/en/article/introducing_cemr

(brak autora materiału) *O partnerstwach* Interaktywna mapa polsko-niemieckich partnerstw samorządowych

http://miasto.lh.pl/twinning/mapa/pl/o_partnerstwach.html

(brak autora materiału) Oficjalna Strona Rady Miasta Krakowa

https://www.krakow.pl/otwarty_na_swiat/

(brak autora materiału) *Historia Briańska* Centrum Turystyki Miasta Briańska <http://www.turizmbrk.ru/page/page105.html>

(brak autora materiału) *Historia Terytorium Briańskiego* Oficjalna Strona Administracji Miasta Briańsk

<https://bga32.ru/gorod/turizm/istoriya-bryanskogo-kraya/>

- (brak autora materiału) *Historia Briańska* Oficjalna Strona Obwodu Briańskiego <http://www.bryanskayaobl.ru/about/history/>
- (brak autora materiału) *Briańsk* Strona Okręgowej Powszechnej Biblioteki Naukowej w Briańsku im F. I. Tyutcheva <http://libryansk.ru/bryansk.20969/>
- (brak autora materiału) *Współpraca z zagranicą* Strona Urzędu Miejskiego w Koninie <https://www.konin.pl/index.php/sotrudnichestvo-s-zagranicej.html>
- Ciechomski W., Gabryšová M., *Współpraca międzynarodowa i rozwój euroregionu na przykładzie przygranicznych miast Cieszyn i Czeski Cieszyn*, Gliwice 2018.
- Clarke N., *Town Twinning in Britain Since 1945: Summary of Findings* Southampton 2009.
- Dąbrowski L., Środa-Murawska S., Smoliński P., *Współpraca partnerska wybranych małych miast w Polsce*, Toruń 2019.
- Dobersztyn P., *Wizyta młodzieży z Briańska i Herne w II Liceum Konin Nasze Miasto* <https://konin.naszemiasto.pl/wizyta-mlodziezy-z-brianska-i-herne-w-ii-liceum/ar/c5-1334181>
- Fuksiewicz A., Łada A., Wenerski Ł. *Współpraca zagraniczna polskich samorządów. Wnioski z badań*, Warszawa 2012.
- Furmankiewicz M., *Town-twinning as a factor generating international flows of goods and people – the example of Poland*, Wrocław 2005.

Furmankiewicz M., *Międzynarodowe związki partnerskie gmin Dolnego Śląska*, Wrocław 2004.

Gorczyca K., *Dział Archeologiczny* Oficjalna Strona Muzeum Okręgowego w Koninie <http://muzeum.com.pl/dzial-archeologiczny/>

Griffin M., *What is the point of Coventry's twin towns?*, Coventry Telegraph <https://www.coventrytelegraph.net/news/coventry-news/volgograd-stalingrad-coventry-twin-3038605>

Hałas K., Porawski A., *Miasta i Gminy Bliźniacze*, Warszawa 2003.

Kalitta E., *Rola miast partnerskich w budowaniu przyjaźni między narodami : przykład Chojnic*, Samorząd Terytorialny 12/2018.

Kelly J., *Why are towns un-twinning?*
<https://www.bbc.com/news/magazine-16408111>

Kiełb D., *Dlaczego doszło do podziału Cieszyna?*
<https://histmag.org/Dlaczego-doszlo-do-podzialu-Cieszyna-10199>.

Knecht T., *Idea miast partnerskich wobec wybranych uchwał samorządowych w Polsce w latach 2019–2020*, Rocznik Europeistyczny 5/2019.

Kruglashov A., *Chernivtsi: a city with mysterious flavour of tolerance* Czerniowce 2015

Kurowska-Pysz J., Razima M., Wróblewski Ł., *Strategia współpracy transgranicznej Cieszyna i Czeskiego Cieszyna w kontekście rozwoju euroregionu Śląsk Cieszyński*

- Mamadouh V., *Town twinning: Over the (ir)relevance of the paradiplomacy of European cities*, Amsterdam 2016.
- Meissner J., *Współpraca wielkopolski z zagranicą Przegląd Zachodni* 4/1999 Poznań 1999.
- Nijander-Dudzińska A., *Kultura polityczna elit w miastach partnerskich pogranicza Polski, Słowacji, Węgier i Ukrainy*, Politeja 27/2014.
- Pidkowa I., Shust R., *Podręcznik historii Ukrainy Kijów* 2002.
- Pieczyńska B., *ZHP Konin. Wakacje harcerzy 2013* Konin Nasze Miasto <https://konin.naszemiasto.pl/zhp-konin-wakacje-harcerzy-2013-zdjecia/ar/c1-1935372>
- Płoszaj A., *Two Faces of Territorial Cooperation in Europe: Twinning Cities and European Territorial Cooperation Programmes*, Warszawa 2013.
- Rybakow B., *Certyfikat Instytutu Archeologii Akademii Nauk ZSRR o czasie powstania Briańska* <https://web.archive.org/web/20070704154445/http://www.tu-bryansk.ru/bryansk/history/1.htm>
- Szubert M., *Konin – miasta partnerskie*, Konin 2009.
- Walicki A., *O Rosji Inaczej*, Warszawa 2019.
- Zykowa A., *The history of Russian-Polish relations in the last decade of XX century* Petersburg 2016.

Relacje ustne

Wywiad autora z Prezydentem miasta Konina, Markiem Waszkowiakiem, na temat okoliczności zawarcia umowy z miastem partnerskim Czerniowce z dnia 05.06.2021 r.

ANEKS

POROZUMIENIE

o współpracy regionalnej

pomiędzy m. Briańsk - Federacją Rosyjską a m. Konin - Rzeczpospolitą Polską

Administracja miasta Briańska i Urząd Mijski w Koninie zwane w dalszej części stronami, kierując się Umową między Federacją Rosyjską a Rzeczpospolitą Polską „O przyjaźni i dobrościadelskich stosunkach” z 22 maja 1992r., Umową między Federacją Rosyjską a Rzeczpospolitą Polską „O handlu i współpracy gospodarczej” z 25 sierpnia 1993r., Porozumieniem o współpracy regionalnej między Obwodem Briańskim i Województwem Koninckim z 11 lipca 1995r., i stosując zasady wzajemnych korzyści i demokracji w celu nawiązania kontaktów i współpracy między mieszkańcami obu miast oraz wykorzystując doświadczenia i osiągnięcia a także wymianę poglądów, podpisują niniejsze porozumienie w celu określenia ram współpracy zgodnie z kompetencjami miast i w zgodzie z ich statusem prawnym i podpisanymi na szczeblu państwowym międzynarodowymi porozumieniami ustalając co następuje:

§ 1

Współpraca pomiędzy stronami i wymiana osiągnięć realizowana będą przez:

- rozwój współpracy handlowej i gospodarczej,*
- stworzenie korzystnych warunków dla rozwoju stosunków ekonomicznych w obu miastach,*
- przygotowanie odpowiednich warunków dla współpracy w dziedzinie kultury, nauki i kształcenia, ochrony zdrowia, sportu i turystyki,*
- wymianę osiągnięć i doświadczeń określonych grup społecznych i zawodowych,*
- powołanie Towarzystwa Przyjaźni.*

§ 2

Każda ze stron Porozumienia wytytuje określoną ilość osób odpowiedzialnych za realizację niniejszego Porozumienia.

§ 3

Strony biorą na siebie odpowiedzialność za przygotowanie rocznych planów, określających tematykę i warunki organizowanych wspólnie spotkań.

Strony jednocześnie zobowiązują się do organizowania kolejnych spotkań, których celem będzie omówienie rezultatów współpracy. Koszty związane z pobylem i utrzymaniem delegacji ponosi strona przyjmująca delegację, a koszty przjazdu pokrywane są z własnych środków.

§ 4

Strony Porozumienia zobowiązują się do wymiany publikacji naukowych, informacji i materiałów promocyjnych koniecznych do realizacji współpracy.

§ 5

Treść niniejszego Porozumienia może zostać emulowana pod warunkiem pisemnej zgody obu stron.

Porozumienie wchodzi w życie po przeprowadzeniu odpowiednich procedur koniecznych do jego parafowania.

Porozumienie obowiązuje przez okres 5 lat pod warunkiem, że żadna ze stron nie zwróciła go wcześniej o okres wypowiedzenia ustala się na 3 miesiące.

Porozumienie zostało podpisane w Koninie 29 listopada 1997r. w dwóch jednobremiających egzemplarzach, po jednym dla każdej ze stron.

Mer Miasta Briatoka

N. K. Sarwiro

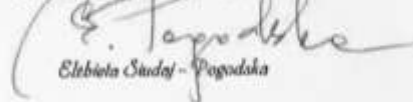
Przewodniczący Rady Miasta Briatoka

A. D. Blakimij

Przewodniczący Miasta Konina

Kazimierz Palasi

Przewodnicząca Rady Miasta Konina

Elżbieta Studej-Pogrodzka

Porozumienie o Współpracy Partnerskiej
pomiędzy Miastem Briańsk w Federacji Rosyjskiej,
a Miastem Konin w Rzeczypospolitej Polskiej

Działając na podstawie umowy między Federacją Rosyjską a Rzeczypospolitą Polską z dnia 22 maja 1992 roku „O przyjaźni i dobrosąsiedzkiej współpracy” oraz dbając o rozwój i poprawę wzajemnych stosunków między miastami Briańsk w Federacji Rosyjskiej i Konin w Rzeczypospolitej Polskiej strony postanowiły podpisać Porozumienie o Współpracy Partnerskiej o następującej treści:

§ 1

Niniejsze porozumienie jest kontynuacją poprzednich porozumień partnerskich między miastami Briańsk i Konin: podpisanego w Briańsku w dniu 08. maja 1995 roku oraz porozumienia podpisanego w dniu 29. listopada 1997 roku w Koninie, które zgodnie z § 5 obowiązywało przez pięć lat.

§ 2

Współpraca partnerska miast Briańsk i Konin obejmować będzie w szczególności następujące obszary:

- Wymiana informacji o historii i kulturze obydwu miast.
- Uczestnictwo w imprezach o charakterze kulturalnym i sportowym.
- Wymiana mieszkańców, a w szczególności grup dzieci i młodzieży.
- Rozwój wymiany handlowej i gospodarczej.
- Wymiana doświadczeń w zakresie rozwoju gospodarki wołnorynkowej.
- Wymiana doświadczeń z zakresu ochrony środowiska naturalnego.
- Wymiana doświadczeń związanych ze współpracą z innymi miastami partnerskimi.
- Współpraca administracji.
- Wzajemne wizyty delegacji obydwu miast.

§ 3

Strony będą się konsultować w sprawie szczegółowych programów poszczególnych dziedzin współpracy.

§ 4

Porozumienie jest bezterminowe, a traci ważność w momencie pisemnego wypowiedzenia go przez jedną ze stron.

§ 5

Poprawki i uzupełnienia w Porozumieniu mogą zostać umieszczone za pisemną zgodą obydwu stron.

§ 6

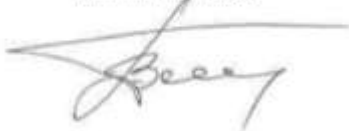
Porozumienie sporządzone zostało w Briańsku w dniu 16. września 2003 roku w dwóch jednobrzmiących wersjach językowych: rosyjskiej i polskiej, przy czym obydwie teksty mają jednakową moc.

§ 7

Porozumienie wchodzi w życie z dniem podpisania.

MIASTO BRIAŃSK

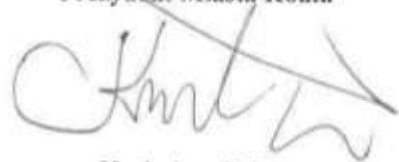
Przewodniczący Administracji
Miasta Briańsk

Walerij Poljakow

MIASTO KONIN

Prezydent Miasta Konin

Kazimierz Pałasz

POROZUMIENIE
o partnerstwie i współpracy
między miastem Konin (Polska) a miastem Czerniowce (Ukraina)

Miasto Konin i miasto Czerniowce, zwane dalej Stronami, kierując się celami i zasadami Traktatu między Rzeczpospolitą Polską a Ukrainą o dobrym sąsiedztwie, przyjaznych stosunkach i współpracy z 18 Maja 1992 roku;

przekonane, że ścisła współpraca między obu miastami będzie służyć wzbogacaniu życia społeczno-gospodarczego i kulturalnego ich mieszkańców;

świadome, że niniejsze Porozumienie stanowi część procesu kształtowania dobrego sąsiedztwa, przyjaznej i partnerskiej współpracy oraz sprzyja budowaniu nowej, zjednoczonej prawami człowieka, zasadami demokracji i praworządności Wolnej Europy.

ZAWIERAJĄ NASTĘPUJĄCE POROZUMIENIE

§ 1

Strony za pośrednictwem delegacji oficjalnych i grup roboczych wymieniać będą doświadczenia w zakresie:

- zarządzania miastem
- ochrony środowiska naturalnego
- urzędzeń komunalnych
- infrastruktury społecznej i technicznej
- wykorzystania zasobów i energii
- planowania i zagospodarowania przestrzennego
- architektury i urbanistyki
- ochrony zdrowia
- współpracy zagranicznej
- oświaty i wychowania

§ 2

Strony popierać będą współpracę na polu kultury a przede wszystkim:

- współpracy w dziedzinie muzyki i tańca
- muzealnictwa
- wymiany dzieł w dziedzinie plastyki i fotografii
- działalności instytucji o profilu kulturalnym

§ 3

Strony popierać będą wymianę sportową oraz turystyczną mającą na celu nawiązywanie bezpośrednich kontaktów.

§ 4

Strony organizować będą okresowe imprezy, które w szerokim zakresie prezentować będą życie kulturalne i gospodarcze miast.

§ 5

Wszystkie zainteresowane instytucje, placówki oświatowe, organizacje oraz stowarzyszenia będą mogły dla realizacji niniejszego porozumienia (w uzgodnieniu z zawierającymi porozumienie) nawiązywać bezpośrednie kontakty.

§ 6

Współpraca odbywać się będzie na zasadach bezdewizowych, to znaczy każdorazowo strona zapraszająca pokrywać będzie koszty zakwaterowania, wyżywienia i transportu członków delegacji i osób podróżujących w ramach niniejszego porozumienia. Strona zapraszająca zapewnia opiekę medyczną i ponosi związane z tym koszty

§ 7

Strona zapraszająca udostępnia sale i pomieszczenia na przewidywane imprezy i wystawy, pokrywa jednocześnie związane z tym koszty

§ 8

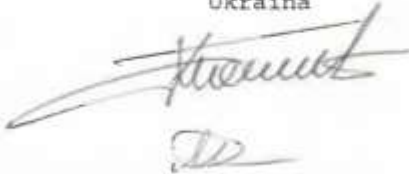
Niniejsze porozumienie zawarte jest na czas nieokreślony. Może zostać ono wypowiedziane przez każdą ze stron. W takim przypadku traci moc po upływie 6 miesięcy od daty wypowiedzenia.

Niniejsze porozumienie sporządzono w dwóch egzemplarzach, każdy w języku ukraińskim i polskim, przy czym oba teksty posiadają jednakową moc.

Porozumienie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Podpisano w Koninie dnia 3 maja 1994 roku.

Za m. Czerniowce
Ukraina

Za m. Konin
Polska

POROZUMIENIE

**o współpracy regionalnej
pomiędzy Rejonem Alkmenes - Republika Litewska
a Miastem Konin-Rzeczpospolita Polska**

Władze Rejonu Alkmenes reprezentowane przez Mera Rejonu Anicetasa LUPEIKE i Władze Miasta Konina reprezentowane przez Prezydenta Miasta Kazimierza Pałasa, zwane dalej Stronami: uwzględniając postanowienia Europejskiej Konwencji Ramowej o Współpracy Transgranicznej między Wspólnotami i Władzami Terytorialnymi z dnia 21 maja 1980 roku oraz Traktatu między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską o przyjaznych stosunkach i dobrosąsiedzkiej współpracy z dnia 26 kwietnia 1994 roku, a także Umowy między Rządem Rzeczpospolitej Polskiej a Rządem Republiki Litewskiej o współpracy transgranicznej podpisanej 16 września 1995 w Wilnie, świadome, że niniejsze Porozumienie przyczynia się w ramach istniejących dobrych stosunków i przyjaznej współpracy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Litewską, do dowartościowania współpracy regionalnej, która sprzyja budowie wolnej, zjednoczonej Europy;

ustalają co następuje:

§ 1

Strony dążąc do ustanawiania i rozwoju współpracy, celem umożliwienia wzajemnych powiązań gospodarczych, wymiany poglądów i doświadczeń, a także rozwoju kontaktów i więzów przyjaźni między mieszkańcami obu regionów postanowiły, że współpraca ta obejmować będzie w szczególności:

- rozwój wymiany handlowej i gospodarczej poprzez wymianę informacji i promocję, a także inne dostępne formy jej wspierania na szczeblu regionalnym,

- tworzenie warunków dla rozwoju gospodarki rynkowej w obu regionach; wymianę doświadczeń w tym zakresie,
- kontakty instytucji i specjalistów z zakresu ochrony środowiska naturalnego dla wymiany doświadczeń w tym zakresie,
- tworzenie warunków dla podjęcia współpracy pomiędzy instytucjami działającymi w dziedzinie pomocy społecznej i ochrony zdrowia, oświaty i kultury, sportu i turystyki, zarządzania i rozwoju demokracji.
- a także każdą nową dziedzinę, w zakresie której w przyszłości mogą być stosowane wspólne rozwiązania.

§ 2

Każda ze Stron wyznaczy jedną lub więcej osób odpowiedzialnych za realizację niniejszego Porozumienia.

§ 3

Strony będą organizowały przemiennie raz w roku spotkania celem omówienia wyników współpracy, ustalając skład delegacji na zasadach parytetu.

Wydatki związane z pobytem i zakwaterowaniem delegacji ponosi Strona zapraszająca na zasadzie parytetu. Wydatki związane z kosztami podróży ponosi każda ze Stron we własnym zakresie.

§ 4

Strony Porozumienia zobowiązują się do wymiany publikacji naukowych, informacji i materiałów promocyjnych koniecznych do realizacji współpracy.

§ 5

Kwestie sporne związane z interpretacją i wykonaniem postanowień niniejszego Porozumienia będą rozstrzygane w drodze wzajemnych konsultacji i rozmów Stron.

§ 6

Treść niniejszego Porozumienie może zostać zmieniona pod warunkiem pisemnej zgody obu stron.

Porozumienie obowiązuje przez okres 5 lat i ulega automatycznemu przedłużeniu każdorazowo na okres kolejnych 5 lat, jeżeli żadna ze stron nie zerwie go wcześniej, a okres wypowiedzenia ustala się na 3 miesiące.

§ 7

Porozumienie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego podpisania.

Porozumienie podpisane zostało w czterech jednobrzmiących egzemplarzach (dwa w j. polskim i dwa w j. litewskim) po dwa dla każdej ze stron.

Mer Rejonu Akmenes

A.
Anicetas LUPEIKA

Prezydent Miasta Konina

Kazimierz Połasz

Przewodniczący Rady Miasta Konina

Tadeusz Wejdyński

21 wrzesień 1999r.

**MIASTO JONIŠKIS (REPUBLIKA LITWY) I MIASTO KONIN
(RZECZPOSPOLITA POLSKA)
UMOWA WSPÓŁPRACY**

z 30 czerwca, 2018, nr

Miasto Joniškis (Republika Litewska), reprezentowane przez Burmistrza Giedymina Čepulisa i miasto Konin (Rzeczpospolita Polska), reprezentowane przez Prezydenta Miasta Józefa Nowickiego (zwane dalej Stronami, z których każda oddzielnie - Stroną) podpisują niniejszą umowę o współpracy między Miastem Konin, a miastem Joniškis, zwaną dalej Umową.

I. PRZEDMIOT UMOWY

1. Na podstawie tego dokumentu Strony postanawiają promować i rozwijać wzajemnie korzystną współpracę w zakresie kultury, edukacji, sportu, sztuki, służby zdrowia, wsparcia społecznego, turystyki, wymiany młodzieży, ochrony środowiska, dziedzictwa, wymiany gospodarczej i innych obszarów wspólnych interesów, wzmacniających wzajemne zrozumienie i przyjaźń między miastami i narodami.

II. ZOBOWIĄZANIA STRON

2. Stworzyć dogodne warunki mieszkańcom obu miast, umożliwiając tym samym rozwój kontaktów.

3. Wspierać nawiązywanie stosunków międzyinstytucjonalnych, w oparciu o wzajemny szacunek i godność.

4. Rozwijać kontakty, zachęcić do wymiany wiedzy i dobrych praktyk między przedstawicielami władz miejskich, pracownikami administracyjnymi i władzami rządowymi.

5. Zapewnić rozpowszechnianie informacji o gminach i ich działalności, wymianę wzajemnie korzystnych informacji.

6. Zachęcać do rozwijania współpracy między instytucjami edukacyjnymi i zdrowotnymi, społecznościami, organizacjami pozarządowymi, organizacjami kulturalnymi, młodzieżowymi, turystycznymi i sportowymi.

7. Utrzymywać i wspierać przygotowywanie i wdrażanie wspólnych projektów finansowanych przez Unię Europejską lub inne fundusze.

8. Współpracować przy realizacji wspólnych programów i wymian, które promują wzajemne zrozumienie między obywatelami Stron, poznawanie kultury i dziedzictwa.

9. Promować obustronnie korzystne stosunki współpracy w zakresie gospodarki.

10. Współpracować przy organizacji seminariów, konferencji, warsztatów, uczestniczyć w wydarzeniach organizowanych przez Strony.

11. Zachęcać i wspierać działania, inicjatywy, które służą poznaniu, zrozumieniu i ochronie wartości narodowych i kulturowych Stron.

III. WAŻNOŚĆ I WYPOWIEDZENIE UMOWY

12. Umowa wchodzi w życie z chwilą podpisania i jest ważna przez czas nieokreślony.

13. Warunki Umowy są takie same i obowiązkowe dla obu Stron i mogą zostać zmienione w drodze pisemnej umowy.

14. Umowa może zostać wypowiedziana przez jedną lub obie Strony za pisemnym powiadomieniem przekazanym drugiej Stronie. W takim przypadku wypowiedzenie Umowy następuje nie wcześniej niż sześć miesięcy po dacie otrzymania pisemnego zawiadomienia.

IV. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

15. Wszelkie ewentualne konflikty dotyczące umowy są rozwiązywane w drodze konsultacji lub negocjacji.

16. Strony mogą zaproponować uzupełnienie Umowy. Zmiany Umowy stają się ważne po podpisaniu przez Strony dodatkowej umowy.

17. Umowa jest podpisana w Joniškis mieście w dniu 30 czerwca, 2018 w sześciu oryginalnych egzemplarzach (dwa w języku litewskim, dwa w języku polskim i dwa w języku angielskim), przy czym wszystkie teksty są jednakowo autentyczne i mają taką samą moc prawną. Każda ze Stron otrzymuje 3 egzemplarze (jedna po litewsku, jedna po polsku i jedna po angielsku).

V. STRONY UMOWY

Republika Litewska
Urząd Miejski Joniškis
Livonijos str. 4, LT-84124 Joniškis
Tel. +370 426 69 142
Fax. +370 426 69 143

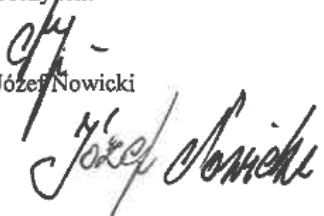
Rzeczpospolita Polska
Urząd Miejski w Koninie
Plac Wolności 1, 62-500 Konin
Tel. +48 63 240 11 11
Fax. +48 63 242 99 20

Burmistrz

Gediminas Cepulis

Prezydent

Józef Nowicki

P O R O Z U M I E N I E

o współpracy pomiędzy Rejonem Dobele - Republika Łotewska a Miastem Konin - Rzeczpospolita Polska

Władze Rejonu Dobele reprezentowane przez Przewodniczącego Rady Rejonu i Miasta Andrisa Elksnitisa oraz Władze Miasta Konina reprezentowane przez Prezydenta Miasta Kazimierza Pałusza, zwane dalej Stronami, uwzględniając postanowienia Europejskiej Konwencji Ramowej o Współpracy Transgranicznej między Wspólnotami i Władzami Terytorialnymi z dnia 21 maja 1980 roku oraz Porozumienia między Rządem Republiki Łotewskiej a Rządem Rzeczpospolitej Polskiej o współpracy między regionami i samorządami lokalnymi z dnia 1 lipca 1992, świadome, że niniejsze Porozumienie przyczynia się w ramach istniejących dobrych stosunków i przyjaznej współpracy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Łotewską, do dowartościowania rozwoju współpracy regionalnej, która sprzyja budowie wolnej, zjednoczonej Europy;

ustalają co następuje:

§ 1

Strony dążąc do ustanawiania i rozwoju współpracy, celem umożliwienia wzajemnych powiązań gospodarczych, wymiany poglądów i doświadczeń, a także rozwoju kontaktów i więzów przyjaźni między mieszkańcami obu regionów postanowiły, że współpraca ta obejmować będzie w szczególności:

- rozwój wymiany handlowej i gospodarczej poprzez wymianę informacji i promocję, a także inne dostępne formy jej wspierania na szczeblu regionalnym,
- tworzenie warunków dla rozwoju gospodarki rynkowej w obu regionach; wymianę doświadczeń w tym zakresie,
- kontakty instytucji i specjalistów z dziedziny ochrony środowiska naturalnego dla wymiany doświadczeń w tym zakresie,

- tworzenie warunków dla podjęcia współpracy pomiędzy instytucjami działającymi w dziedzinie pomocy społecznej i ochrony zdrowia, oświaty i kultury, sportu i turystyki, zarządzania i rozwoju demokracji.
- a także każdą nową dziedzinę, w zakresie której w przyszłości mogą być stosowane wspólne rozwiązania.

§ 2

Każda ze Stron wyznaczy jedną lub więcej osób odpowiedzialnych za realizację niniejszego Porozumienia.

§ 3

Strony będą organizowały przemiennie raz w roku spotkania celem omówienia wyników współpracy, ustalając skład delegacji na zasadach parytetu.

Wydatki związane z pobytem i zakwaterowaniem delegacji ponosi Strona zapraszająca na zasadzie parytetu. Wydatki związane z kosztami podróży ponosi każda ze Stron we własnym zakresie.

§ 4

Strony Porozumienia zobowiązują się do wymiany publikacji naukowych, informacji i materiałów promocyjnych koniecznych do realizacji współpracy.

§ 5

Kwestie sporne związane z interpretacją i wykonaniem postanowień niniejszego Porozumienia będą rozstrzygane w drodze wzajemnych konsultacji i rozmów Stron.

§ 6

Treść niniejszego Porozumienie może zostać zmieniona pod warunkiem pisemnej zgody obu stron.

Porozumienie obowiązuje przez okres 5 lat i ulega automatycznemu przedłużeniu każdorazowo na okres kolejnych 5 lat, jeżeli żadna ze stron nie zerwie go wcześniej, a okres wypowiedzenia ustala się na 3 miesiące.

§ 7

Porozumienie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego podpisania.

Porozumienie podpisane zostało w czterech jednobrzmiących egzemplarzach (dwa w j. polskim i dwa w j. łotewskim) po dwa dla każdej ze stron.

**Przewodniczący
Rady Rejonu i Miasta Dobele**

Andris Elksnitis

**Wiceprzewodniczący
Rady Rejonu i Miasta Dobele**

Edvins Upitis

Prezydent Miasta Konina

Kazimierz Pałasz

**Przewodniczący
Rady Miasta Konina**

Tadeusz Wojdyński

Konin, 1 czerwca 2001 r.

LIST INTENCYJNY

Protokół zamierzeń o współpracy partnerskiej miast Reczyca (Republika Białorusi) i Konin (Rzeczypospolita Polska)

Niniejszy protokół ma na celu ustanowienie partnerstwa pomiędzy miastami Reczyca Republika Białorusi i Koninem Polska, w zakresie przemysłu i rolnictwa, sportu i turystyki, kultury i sztuki między organami miejscowych zarządów miast, zwanych dalej „Stronami”, jak również w ramach kompetencji, określonych przez prawodawstwo Republiki Białorusi i Polski.

Strony zapewniają, że ustanowienie partnerskich, obopólnie korzystnych kontaktów między naszymi miastami, będzie sprzyjać rozwojowi wielostronnych związków między Republiką Białorusi i Polską.

W ramach wykonywania przedstawionych powyżej zamierzeń Strony umówiły się co następuje:

§ 1

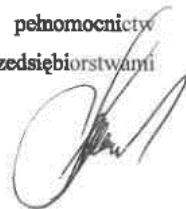
Z chwilą podpisania listu intencyjnego będziemy dążyć do ustanowienia statusu miast partnerskich.

Przedstawiciele organów zarządu będą wymieniać się informacją o pracy tych organów: rozwijać długotrwałe i wszechstronne gospodarcze, społeczno - ekonomiczne, handlowe, naukowo - techniczne, kulturalne związki na zasadach równości, wzajemnej korzyści, wzajemnego zrozumienia, szacunku i zaufania.

§ 2

Strony stworzą jak niezbędne i wszechstronne warunki zgodnie z istniejącym prawodawstwem dla rozwijania współpracy w zakresie inwestycji i efektywnej pracy dla wspólnych przedsiębiorstw, spółek akcyjnych itp.

Strony pomagać będą w ramach swoich możliwości i pełnomocnictw w nawiązywaniu bezpośrednich umów (kontraktów) między przedsiębiorstwami

i pozostałymi formami działalności gospodarczej w Reczycy i Koninie. Współpraca nakierowana powinna być na wymianę surowców, artykułów spożywczych, przemysłowo-technicznych, codziennego użytku a także wszelkich usług.

§ 3

Strony stworzą klimat na zasadach parytetu dla działalności przedstawicielstw handlowych.

Strony umawiają się, że dążyć będą aby konińskie i reczyckie przedsiębiorstwa uczestniczyły w wystawach handlowych i targach.

§ 4

Strony zorganizują system stałej wymiany informacji o swoich przedsiębiorstwach z dziedziny przemysłu i rolnictwa, perspektywach nowych inwestycji na terenach miast, a także o ofertach tych przedsiębiorstw i potrzebach społecznych.

W celu zwiększenia efektywności wymiany towarowej i współpracy ekonomicznej, Strony przedstawiają propozycje najważniejszych typów swoich usług i towarów eksportowych.

§ 5

Strony przedstawiają propozycje bezpośrednich kontaktów pomiędzy samorządami, przedsiębiorstwami, instytucjami kultury, ochrony zdrowia, kształcenia, sportu i turystyki, a także organizacjami społecznymi i wymiany zespołów artystycznych Reczycy i Konina.

§ 6

Zmiany i uzupełnienia w treści niniejszego listu intencyjnego muszą być zgodne z państwowym prawodawstwem, wnoszone pisemnie w formie załączników, które stanowić będą integralną część niniejszego dokumentu.

§ 7

Zmiany w niniejszym dokumencie wnoszone będą za obopólną zgodą w drodze negocjacji.

§ 8

Protokół zamierzeń obowiązuje przez okres pięciu lat i automatycznie przedłuża się na kolejne pięciolecie jeśli żadna ze Stron nie powiadomi o jego wypowiedzeniu z trzymiesięcznym wyprzedzeniem.

§ 9

Wypowiedzenie warunków protokołu nie zwalnia z dokończenia przez Strony rozpoczętych w czasie jego obowiązywania projektów i programów.

§ 10

Powyższy dokument jest ważny po 30 dniach z dniem jego podpisania

Konin, 26.06.2009 roku

Prezydent Miasta Konin

Kazimierz Pałasz

Przewodniczący
Reczyckiego Komitetu Wykonawczego
Piotr N. Szostak

LIST INTENCYJNY
o nawiązaniu stosunków partnerskich i współpracy pomiędzy
m. Reczyca (Republika Białoruś) a m. Konin (Rzeczpospolita
Polska)

Celem niniejszego listu intencyjnego jest kontynuacja stosunków partnerskich pomiędzy urzędami m. Reczyca (Republika Białoruś) a m. Konin (Rzeczpospolita Polska), a także współpraca w zakresie przemysłu i gospodarki rolnej, sportu i turystyki, kultury i sztuki w granicach kompetencji określonych przez prawodawstwo Republiki Białorusi i Rzeczypospolitej Polskiej.

Strony zapewniają, iż nawiązanie wzajemnie korzystnych stosunków partnerskich pomiędzy naszymi miastami będzie także wspomagało rozwój związków wielostronnych pomiędzy Republiką Białorusią a Rzeczpospolitą Polską.

Mając na celu wykonanie powyższych zamierzeń Strony postanowiły:

ARTYKUŁ 1

Ze względu na to, że m. Reczyca i m. Konin posiadają status miast partnerskich przedstawiciele urzędów miast będą wymieniać się informacją o pracy ww. urzędów: rozwijać długoterminowe i wszechstronne związki gospodarskie, socjalno-ekonomiczne, handlowe, naukowo-techniczne na zasadzie równości, obopólnej korzyści, szacunku i zaufania.

ARTYKUŁ 2

Strony stwarzają odpowiednie warunki i sprzyjają wszechstronnie z uwzględnieniem obowiązującego prawa dla rozwoju współpracy inwestycyjnej, efektywnego działania wspólnych przedsiębiorstw, spółek akcyjnych itp.

Strony wspierają w niezbędnym zakresie i w granicach swojej władzy zawarcie i realizacji umów bezpośrednich (kontraktów) między przedsiębiorstwami i organizacjami o jakiegokolwiek formie własności z siedzibami w rejonie reczyckim Republiki Białorusi a powiecie konińskim Rzeczypospolitej Polskiej, których celem jest dostawa surowców, żywności, towarów o przeznaczeniu przemysłowo-technicznym oraz towarów powszechnego użytku i świadczenia usług.

ARTYKUŁ 3

Strony wspierają rozwój rynków handlowych oraz na zasadach parytetu zapewniają warunki sprzyjające skutecznemu działaniu przedstawicieli gospodarki Stron.

Strony organizują oraz sprzyjają przeprowadzeniu wystaw i targów produkcji przedsiębiorstw m. Reczyca Republiki Białorusi i m. Konin Rzeczypospolitej Polskiej.

ARTYKUŁ 4

Strony wymieniają się informacją dotyczącą organizacji przemysłowych i gospodarki rolnej, o zapotrzebowaniach ww. organizacji i mieszkańców na główne rodzaje produkcji przemysłowej, towarach użytku powszechnego i produkcji gospodarki rolnej oraz o obiecujących projektach inwestycyjnych, które są warte wprowadzenia ich na terytorium Stron.

Celem podwyższenia efektywności współpracy handlowo-ekonomicznej wymieniają się wykazami podstawowych rodzajów usług i produkcji eksportowej.

ARTYKUŁ 5

Strony sprzyjają nawiązaniu i organizacji bezpośredniego kontaktu pomiędzy urzędami, przedsiębiorstwami, ośrodkami kultury, ochrony zdrowia, wykształcenia, sportu i turystyki oraz organizacjami społecznymi. Wymieniają się także grupami artystów należącymi do m. Reczyca Republiki Białorusi i m. Konin Rzeczypospolitej Polskiej.

ARTYKUŁ 6

Każda ze Stron jest uprawniona do wnioskowania o zmianę czy uzupełnienie niniejszego listu intencyjnego. Poprawki muszą być zgodne z prawem państw Stron i mają dokonywać się po uprzednim uzgodnieniu i wniesieniu do odpowiedniego protokołu dwustronnego, który jest integralną częścią niniejszego listu intencyjnego pod rygorem ich nieważności.

ARTYKUŁ 7

Rozbieżności odnośnie interpretacji bądź zastosowania położeń niniejszego listu intencyjnego są rozstrzygane w trakcie negocjacji pomiędzy Stronami.

ARTYKUŁ 8

Termin obowiązywania niniejszego listu intencyjnego wynosi pięć lat i ulega automatycznemu przedłużeniu, jeżeli żadna ze Stron nie poinformuje na piśmie inną Stronę o swoim zamiarze jego rozwiązania z trzymiesięcznym wyprzedzeniem.

ARTYKUŁ 9

Wygaśnięcie niniejszego listu intencyjnego nie wywiera wpływu na wykonanie przez Strony projektów i programów uzgodnionych odpowiednio do położeń listu intencyjnego i niezakończonych w chwili jej wygaśnięcia.

ARTYKUŁ 10

Powyższy dokument został sporządzony w m. Reczyca obwodu homelskiego w Białorusi 16 listopada 2012 r. w dwóch egzemplarzach – jeden w języku rosyjskim, jeden w języku polskim o jednakowej mocy prawnej i nabywa ważność w dniu jej podpisania.

Prezydent m. Konina
Rzeczypospolitej Polskiej

Józef Nowicki

Wykonujący obowiązki
prezesa rzeczyckiego
rejonowego komitetu
wykonawczego, pierwszy
zastępca prezesa rejonowego
komitetu wykonawczego
W. Atamanchuk

Reczyca, 16.11.2012 rok

**POROZUMIENIE
O WSPÓLPRACY PARTNERSKIEJ
pomiędzy Miastem Konin - Rzeczpospolita Polska
▪
Miastem Ungheni - Republika Moldowy**

Dbając o poprawę i rozwój wzajemnych stosunków pomiędzy mieszkańcami miast Ungheni i Konin oraz działając w oparciu o „List intencyjny” z dnia 05.09.2003 r. władze tych miast zawierają w dniu 20 maja 2006 r. porozumienie o współpracy partnerskiej następującej treści:

§ 1

Strony troszczyć się będą o rozwój współpracy w dziedzinach, które mają szczególne znaczenie dla ich przyszłości. Współpraca obejmować będzie w szczególności następujące obszary:

1. Rozwój wymiany handlowej i gospodarczej.
2. Wymiana doświadczeń w zakresie rozwoju gospodarki wolnorynkowej.
3. Wymiana informacji o historii i kulturze obu miast.
4. Uczestnictwo w imprezach o charakterze kulturalnym i sportowym.
5. Wymiana informacji i doświadczeń z dziedziny ochrony środowiska naturalnego.
6. Wymiana grup młodzieży.
7. Wizyty delegacji przedstawicieli obu miast.
8. Wymiana doświadczeń związanych ze współpracą z innymi miastami partnerskimi.

§ 2

Strony będą konsultować się w sprawie szczegółowych programów poszczególnych dziedzin współpracy.

§ 3

Porozumienie zostaje sporządzone w dwóch wersjach językowych (rumuńskiej i polskiej), po 2 egzemplarze dla każdej ze Stron.

§ 4

Porozumienie wchodzi w życie z dniem jej podpisania przez Przedstawicieli obydwu Stron.

Mer Miasta Ungheni

Vitalie Vrabie

Prezydent Miasta Konina

Kazimierz Pałasz

Konin, dn. 20.05.2006 r.

Miasto Ungheni
Mołdawia

Miasto Konin
Polska

ANEKS
DO POROZUMIENIA O WSPÓLPRACY
POMIĘDZY
MIASTEM UNGHENI, MOŁDAWIA
A MIASTEM KONIN, POLSKA

Uwzględniając Porozumienie o Współpracy i Partnerstwie między Miastem Ungheni (Mołdawia) i Miastem Konin (Polska) podpisane 20.05.2006 roku niniejszy Aneks określa ramy dla trwałego partnerstwa pomiędzy Miastem Ungheni (Mołdawia) i Miastem Konin (Polska), określając cele i zamiary oraz zasady i mechanizmy współpracy w promowaniu i wdrażaniu koncepcji Ochotniczej Straży Pożarnej, w oparciu o polskie doświadczenia oraz system zarządzania i zapobiegania sytuacjom kryzysowym.

Cele

Aneks ma na celu ustalenie stałego i skutecznego partnerstwa między Miastem Ungheni (Mołdawia) i Miastem Konin (Polska) – dalej sygnatariuszy – w zakresie wymiany doświadczeń, budowania potencjału władz lokalnych oraz wspierania działań mających na celu podniesienie bezpieczeństwa mieszkańców poprzez tworzenie i wzmacnianie Ochotniczej Straży Pożarnej.

Aby osiągnąć sformułowane cele sygnatariusze sformułowali następujące priorytety:

- Promowanie dialogu wielosektorowego i partnerstwa z różnymi instytucjami i organizacjami lokalnymi /nazywane dalej interesariusze/ na rzecz polepszenia wiedzy o ochronie ludności i o odpowiednim zachowaniu w sytuacjach nadzwyczajnych;
- Wzmocnienie zdolności interesariuszy co do szanowania zasad obrony cywilnej i bezpieczeństwa w sytuacjach nadzwyczajnych;
- Mobilizacja i udział interesariuszy w planowaniu i wdrażaniu czynności zapobiegawczych i zmniejszających ryzyko powstania sytuacji nadzwyczajnych;
- Stworzenie, rozwój i promowanie działań Ochotniczej Straży Pożarnej wśród zainteresowanych stron na szczeblu lokalnym, regionalnym i międzynarodowym.

Zasady

W procesie wdrażania postanowień niniejszego Aneksu sygnatariusze będą kierować się następującymi zasadami:

- *Zasada partycypacji* – zostanie zapewniona mobilizacja i szeroki udział jednostek OSP z Ungheni i Konina, na etapach planowania i wdrażania czynności zapobiegawczych i ryzyko powstania sytuacji nadzwyczajnych;

- **Zasada przejrzystości** – sygnatariusze będą wykazywać otwartość w procesie współpracy, a mechanizm wzajemnego oddziaływania będzie jasny i dostępny; informacja publiczna i doświadczenie jednostek OSP z Miasta Konina zostanie udostępniona zainteresowanym stronom z miasta Ungheni, poprzez wszystkie dostępne kanały komunikacyjne, z maksymalną otwartością i bezstronnością;
- **Zasada wydajności** – w celu zapewnienia maksymalnej wydajności, zainteresowane strony będą zaangażowane i przyczynią się do wzmacniania zdolności w zakresie niesienia pomocy na zasadach wolontariatu w sytuacjach nadzwyczajnych, a także poprzez określenie lokalnych priorytetów i potrzeb, szkoleniach i doradztwie w obszarze obrony cywilnej i zachowania w sytuacjach nadzwyczajnych;
- **Zasada spójności** – zostanie ustanowiony system monitorujący i oceniający proces współpracy i będzie stworzony mechanizm ewaluacji.

Mechanizm współpracy

Miasto Ungheni

- Będzie wnioskować o dzielenie się doświadczeniem, pomoc oraz wsparcie merytoryczne podczas tworzenia jednostki OSP w Ungheni, o opracowanie zasad działania jednostki OSP i plan pracy strażaków ochotników/wolontariuszy ratowników podczas zarządzania kryzysowego na terenie Miasta Ungheni;
- Będzie inicjować i zachęcać mieszkańców oraz zainteresowane strony do zaangażowania się w proces tworzenia jednostki OSP w Ungheni, w celu zapobiegania i ograniczenia wystąpienia ryzyka katastrof w Ungheni;
- Będzie ułatwiać kontakty z interesariuszami (państwowa straż pożarna, instytucje, organizacje, itd.) w celu wzmocnienia zdolności strażaków ochotników z miasta Ungheni do planowania i wdrażania działań zapobiegających i zmniejszających ryzyko wystąpienia katastrof w Ungheni;
- Będzie wspierać i zapewni wdrażanie, monitoring i ewaluację partycypacyjną planu zarządzania ryzykiem wystąpienia katastrof na terenie Miasta Ungheni;
- Będzie uczestniczyć w działaniach przewidzianych w niniejszym Porozumieniu o współpracy (wymiana doświadczenia na poziomie lokalnym, krajowym, regionalnym i międzynarodowym, wizyty studyjne, konkursy wspólne, itd.);
- Zapewni niezbędną przestrzeń do przeprowadzenia czynności, wymienionych w niniejszym Porozumieniu o współpracy.

Miasto Konin

- Zapewni pomoc, doradztwo i wsparcie merytoryczne w trakcie tworzenia jednostki OSP w Ungheni;
- Udzieli strażakom ochotnikom/ratownikom wolontariuszom oraz zawodowym strażakom Miasta Ungheni pomocy i doradztwa, oraz rozpowszechni polskie doświadczenie w dziedzinie OSP;
- Zaprosi specjalistów i ekspertów/zawodowych strażaków/strażaków ochotników/ratowników wolontariuszy/dzieci i młodzież/samorząd lokalny z miasta/regionu Ungheni na działania w zakresie ochrony ludności, sytuacji kryzysowych

I promowania OSP na szczeblu lokalnym, krajowym, międzynarodowym: konferencje, wystawy, spotkania, fora, programy wolontariatu, wizyty studyjne, konkursy I inne wydarzenia;

- Zaangażuje strony zainteresowane z Miasta Ungheni (urzędy, instytucje, organizacje, itd., które zajmują się obroną cywilną i sytuacjami nadzwyczajnymi) w programy i projekty mające na celu przygotowanie strażaków ochotników, zapobieganie oraz zmniejszenie ryzyka wystąpienia katastrof w Mieście Ungheni;
- Będzie dzielić się doświadczeniami w zakresie wolontariatu w sytuacjach awaryjnych, dystrybucji publikacji I informacji na temat ochrony ludności i sytuacji nadzwyczajnych, zapobiegania I zmniejszania ryzyka wystąpienia katastrof;
- Będzie starał się udzielić wsparcia w postaci sprzętu jednostce OSP w Ungheni (sprzęt I wyposażenie do interwencji, pojazd specjalny I sprzęt indywidualny, itd.).

Wejście w życie I okres ważności Porozumienia o współpracy

Niniejszy Aneks wchodzi w życie od daty podpisania go przez przedstawicieli stron sygnatariuszy.

Ma nieograniczony czas ważności.

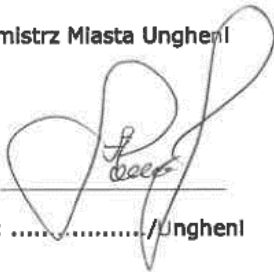
Aneks został sporządzony I podpisany dzisiaj, w dwóch egzemplarzach oryginalnych w języku rumuńskim I polskim, po jednym dla każdej ze stron sygnatariuszy, wszystkie mają taką samą wartość prawną.

Alexandru AMBROS

Burmistrz Miasta Ungheni

Podpis

Data: /Ungheni

Józef NOWICKI

Prezydent Miasta Konina

Podpis

Data: /Konin

Prezydent Miasta Konina

Teren Nowicki

GALERIA WYDARZEŃ

www.konin.pl
Czas | Mapa strony | Kontakt | Plan miasta

Lubie moje miasto!

Czwartek, 28 maja 2009 r. Imieniny: Augustyna, Ingi, Jaromira

Miasto
Życie w mieście
Samorząd
Kultura
Edukacja
Turystyka / Sport
Biznes
Komunikacja

Srona główna » Miasto » Aktualności

Aktualności

Archiwum

Hejnal, herb i flaga

Historia

Lokalizacja

Ekologia

Magazyn multimedialny

Bezpieczeństwo

Konin w liczbach

Fotogaleria

Plan miasta

Międzynarodowy Konin

Unia Europejska

Kamery

Konin w Internecie

Czas - Archiwum

Eurowybory 2009

Zamówienia Publiczne

<< Maj >>

Pn	Wt	Śr	Cz	Pt	So	Nd
					1	2 3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

19-05-2009

Dni Konina - współpraca Konina z Joniskis i 10 lat partnerstwa z Akmene

Najważniejszym punktem o charakterze międzynarodowym podczas tegorocznych Dni Konina było podpisanie listu intencyjnego o współpracy Konina z Joniskis na Litwie oraz wręczenie symbolicznego klucza do miasta przez prezydenta Konina merowi miasta Akmene na Litwie z okazji 10-lecia partnerstwa.

Współpraca z Joniskis zaczęła się cztery lata temu, kiedy to przedstawiciele Konina wyruszyli do sąsiadującego z Joniskis-Dobele. Tam delegacja z Konina została zaproszona do Joniskis i tak to wszystko się zaczęło. W 2007 roku grupa Koninian pojechała do Joniskis na warsztaty fotograficzne, a rok później to my gościliśmy fotografów z Joniskis w Koninie. Dzięki tej współpracy podczas Koniniskich Kazików mieszkańcy Konina mają możliwość słuchania zespołów ludowych z Joniskis, obejrzeć także kilka wystaw malarskich rodzimych artystów z tego miasta.

Podczas podpisania listu intencyjnego, który upoważnia do przyjęcia Joniskis do grona miast partnerskich (mamy ich już 12) Konina mer Joniskis Romaldas Gadakis nie krył zadowolenia z tego faktu.

- Współpraca z Koninem otwiera nam okno na Europę. Bardzo się cieszymy, że radni i gospodarze miasta przyjęli nas do grona swoich partnerów. Jestem przekonany, że oba miasta tylko na tym skorzystają - mówi mer Joniskis.

Neco później ale także 16 maja na głównej scenie na Placu Wolności prezydent Konina wręczył symboliczny Klucz do miasta Vitalijusowi Mitrofanowasowi, merowi miasta Akmene także na Litwie z okazji 10-lecia współpracy partnerskiej obu miast. Następnie wszyscy goście przeszli na Most Toruński, gdzie prezydent Konina i mer Akmene rozwiesił flagi Litwy, Francji (20-lecie współpracy) i Szwecji (10 lat współpracy) oraz wypuścili w powietrze kolorowe balony.

Współpraca z tym ciekawym miastem rozwija się przede wszystkim na płaszczyźnie kulturalowej i w sferze wymiany doświadczeń dotyczących zarządzania miastem. Partnerzy z Akmene chętnie uczestniczą w różnych imprezach, które organizujemy w Koninie, także my bardzo chętnie wyjeżdżamy do Akmene, bo to bardzo gościnne miasto, z otwartymi i życzliwymi mieszkańcami.

Wędrująca Galeria...
to projekt z dorobkiem od 2005 roku.

Galeria organizowała wystawy twórców konińskich w Rosji, na Litwie i Łotwie. Swoje prace wystawili tam między innymi konińscy twórcy Mirosława Dimitrow i Mirosław Jurgielewicz. W Koninie każdego roku organizowane są wystawy twórczości artystów z naszych miast partnerskich. Były zatem wystawy prac: Nikołaja Jenina, Michaiła Reszetniowa, Władimira Burdina, Stanisława Adomitis i jego matki Eleny Adomaitiene, Rity Almanisi i Anatolija Szczegoljewa.

Galeria ma za sobą organizację pięciu plenerów. Uczestnikami spotkań z krajobrazem miast polskich, tak innych architektonicznie od rosyjskich, byli uczniowie i studenci z briańskich szkół plastycznych wraz ze swoimi mistrzami. Przyjeżdżali do nas Jula Resztniowa, siostry Mysliwczenko Marina i Wiera, Jelena Kuzmina, Andrej Pankin, Siergiej Mielnikow i wielu innych. Poprzez plenery przewinęło się ponad trzydziestu młodych Rosjan, entuzjastów Polski. Wędrująca Galeria Sztuki to pomysł na prezentowanie naszego miasta, ale nie tylko. Artyci portretowali także Poznań, Kalisz, Licheń, Toruń, Warszawę i oczywiście Kraków. Po przyjeździe do swojego kraju organizują wystawy prezentując miejsca, które odwiedzili. Ostatnia miała miejsce w Muzeum Tiutczewa w Owstugu.

Koniński Oddział Stowarzyszenia do realizacji tego pomysłu zyskał partnerów: Wydział Promocji i Współpracy Urzędu Miejskiego i Miejską Bibliotekę Publiczną w Koninie.

WARSZAWA - LISTOPAD 2011

**WĘDRUJĄCA
GALERIA
SZTUKI
MIAST
PARTNERSKICH
KONINA**

Celem pracy jest charakterystyka form współpracy wykorzystywanych w ramach partnerstwa miast. Rodzaje możliwych działań w tym zakresie analizowane są na przykładzie działań miasta o jednym z najbardziej rozbudowanych systemów współpracy wschodniej.

